

Mark

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס

פרק א

א תחלת הבשורה לישוע המשיח בן-האֱלֹהִים:
ב כפתוב בדברי הנביאים הנני שלח מלאכי לפניך
ופנה-דרךך לפניך:
ג קול קורא במדבר פנו דרך יהנה ישרו מסלותיו:
ד ויבא יוחנן לטבל במדבר והוא קרא אֶל-הָעָם
לשוב מדרךם ולהטבל לסליחת עונם:
ה ויצאו אליו פל-ארץ יהודה וכל-ישבי ירושלים
ויטבלו על-ידו בתוך הירדן בהתנדוּתם
אֶת-חַטְאֵיהֶם:
ו ויוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור אזור במתניו
ומאכלו חגבים ודבש מיער:
ז ויקרא לאמר הנה חסין ממני בא אחרי אשר
קל-ערה אני מפרע לפניו להתיר שרוף נעליו:
ח אני מטבל אתכם במים אף הוא יטבל אתכם
ברוח-הקדש:
ט ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת מן-הגליל
ויטבל על-יד יוחנן בירדן:
י והוא אף-עלה עלה מן-המים וירא והנה נפתחו
השמים והרוח ירדה עליו בדמות יונה:
יא ויהי קול מן-השמים אֵתָהּ הוּא בְּנִי יְדִידִי בְּרָצָתָהּ
נִפְשִׁי:
יב ואחרי-כן נשאו הרוח ונחחו במדבר:
יג ויהי במדבר ארבעים יום עם-חית השדה וינסהו
השטן ומלאכי אֱלֹהִים שרתהו:
יד ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילי ויקרא
אֶת-בְּשׂוּרַת מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים:
טו ויאמר הנה מלאו הימים ומלכות האֱלֹהִים קרבה
לְבָא שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם וְהֶאֱמִינוּ בְּבִשׂוּרָהּ:
טז ויהי בלכתו על-שפת ים-הגליל וירא אֶת-שְׁמֵעוֹן
וְאֶת-אַנְדֵרִי אַחֵי שְׁמֵעוֹן פְּרָשִׁים מְכַמְרֵת עַל-פְּנֵי
הַיָּם כִּי דָגִים הָיוּ:
יז ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואעשה אתכם
לדגי אדם:
יח ויעזבו אֶת-מְכַמְרוֹתָם כָּרְגַע וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
יט ויעבר מעט-מזער וירא אֶת-יַעֲקֹב בֶּן-זְבֵדִי
וְאֶת-יוֹחָנָן אַחֵיו וְגַם-הֵם בְּאֵנִיָּה מְתַקְנִים מְכַמְרוֹת:
כ ויקרא אליהם פתאם ויעזבו אֶת-זְבֵדִי אֲבִיהֶם
בְּאֵנִיָּה עִם-הַפְּעָלִים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
כא ויבאו אֶל-כְּפָרְנָחוֹם וַיַּחֲשׁ לְבָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
אֶל-בֵּית-הַכֹּהֲנִים וַיְלַמֵּד שָׁמָּה:

כב ויתמהו על-תורתו כי ידע ללמדם כאיש אשר
שלטון בידו ולא פסופרים:
כג ושם נמצא איש בבית-הכנסת אשר דבק בו רוח
טמאה ויצעק לאמר:
כד הוי ישוע הנצרי מה-לנו ולך האם להשמידנו באת
הלא ידעתיה מי אתה קדוש האֱלֹהִים:
כה ויגער-בו ישוע לאמר דם נצא ממנו:
כו ויטרף אתו רוח הטמאה ויצעק צעקה גדלה
ואחרי-כן יצא ממנו:
כז וישתאו כלם ויתמהו איש אל-אחיו לאמר
מה-זאת מה-תורה חדשה אתו כי גם-אֶת-הַרוּחוֹת
הטמאות הוא מצנה בעזו ויהן שמעות בקלו:
כח ושמעו יצא עד-מהרה בכל-הכפר ומסביב לגליל:
כט ויצאו מבית-הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי
ועמהם גם-יעקב ויוחנן:
ל וחתנת שמעון שכבה חולת-קדחת ויבאו ספרו לו
על-דבר מחלתה:
לא ויגש ויחזק בידה ויקימה והקדחת רפתה ממנה
ותקם ותשרת אתם:
לב ויהי בערב אחרי בוא השמש ויבאו אליו את
כל-החולים ואת אשר רוח רעה מבעתם:
לג וכל-יושבי העיר נאספו יחדו פתח הבית:
לד וירפא רבים מהם אשר חלו בתחלאים שונים
ורוחות רעות רבות גרש ולא-נתן לרוחות הרעות
לדבר דבר כי ידעו מי הוא:
לה וישפם ממחנת טרם עלה השחר ויצא ויפגע
במקום חרב ויתפלל שמה:
לו ושמעון והאנשים אשר אתו חרדו אחרי:
לז וימצאהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים פניך:
לח ויאמר אליהם לכו ונסוה מזה אל-ערי הפְּרָזוֹת
הקרבות לנו וקראתי גם-שמה כי על-כן יצאתי
מביתי:
לט ויסר אל-בית-הכנסת בכל-הגליל ויקרא שם
ויגרוש אֶת-הַשָּׂדִים:
מ ויבא אליו איש מצרע ויתחנן ויכרע לפניו ויאמר
אם-חפץ אתה הלא תוכל לטהרני:
מא וירחם עליו ישוע וישט את-ידו ויגע-בו ויאמר
חפץ אני וטהר:
מב עוד הדבר בפיו והצרעת סרה מבשרו כרגע
ויטהר:
מג ויער-בו וישלחהו מעל-פניו:

מ"ד לאמר ראה אל-תגד לאיש דבר רק-לך והראה לעיני הכהן והקרב את-הקרבן על-טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם:
מ"ה ויהי כצאתו ויחל להגיד ולהשמיע את-הדבר ברבים עד אשר לא-יכל עוד ישוע לבא בעיר בגלוי כי אם-התגורר בחוץ בציה וערכה ויבאו אליו מכל-עבר ופנה:

פרק ב

א ויהי מימים וישב אל-כפר-נחום והקול נשמע לאמר הגה הוא ישב בבית:
ב ויקהלו אליו רבים מהרה עד-אשר לא-נשא אתם המקום לעמד יחדו אף-לנכת הפתח מחוץ וידבר אליהם את-דבריו:
ג ויבאו אליו אנשים מביאי איש נכה עצמות וארבעה נשאים אתו:
ד וכאשר לא יכלו לגשת אליו מרב העם הסירו את-הנג מעל-הבית אשר הוא ישב בו וירידו דרך שם את-המשכב אשר נכה העצמות שכב עליו:
ה כראות ישוע את-אמונתם ויאמר אל-נכה העצמות בני נסלחוי-לך חטאתיך:
ו ואנשים מן-הסופרים ישבו שם מדברים אל-לבם לאמר:
ז למה מדבר גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו:
ח ועד-מהרה ידע ישוע ברוחו פני-כן חשבו בלבם ויאמר אליהם למה זה תהגו כזאת בלבכם:
ט כי מה נקל אם-לאמר אל-נכה העצמות נסלחוי-לך חטאתיך או לאמר קום שא את-משכבך והתהלך:
י אף למען תדעו כי יש רשיון לבן-האדם בארץ לסלח חטאים או אמר אל-נכה העצמות:
יא הגה אני אמר לך קום שא את-משכבך ולך-לך אל-ביתך:
יב וימהר ויקם וישא את-משכבו ויצא לעיני כלם ופלאות אזהה את-כלם ויהנו כבוד לאלהים לאמר מעולם לא-ראינו כזאת:
יג ויוסף ויצא אל-שפת הים וכל-העם באו אליו וישם את-תורתו לפניהם:
יד כאשר עבר משם ראה את-לוי בן-חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לך אתרי ויקם ויילך אתרי:
טו ויהי בשבתו על-הלחם בביתו וישבו מוכסים וחטאים רבים עם-ישוע ותלמידיו כי רבים היו אשר הלכו אתרי:
טז ויראו הסופרים והפרושים כי הוא אכל עם-החטאים והמוכסים ויאמרו אל-תלמידיו מדוע הוא אכל ושתה עם-המוכסים והחטאים:

י" וישמע ישוע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר עם-הרפא כי אם-החולים לא-באתי לקרא לצדיקים לבא אלי כי אם-לחטאים לתשובה:
י" ותלמידי יוחנן והפרושים אשר ענו בצום נפשם באו ויאמרו אליו על-מה תלמידי יוחנן והפרושים צמים ותלמידך לא יצמו:
י" ויאמר אליהם ישוע הכי יצמו בני החתנה בעוד החתן עמם כל-עוד אשר החתן בתוכם לא יוכלו לצום:
כ הגה ימים באים ולקח מהם החתן ואז יצמו בימים ההם:
כא ואין-תפריים טלאה תדשה על-שמלה בלה פן-הטלאה תדשה במלאכה תגרע מן-השמלה הבלה ותוסיף על-קנעיה:
כב ותירוש לא יתן בנאדות בלים פן-יבקע התירוש את-הנאדות ונשפך היין והנאדות יכליון אבל תירוש יתן בנאדות תדשים:
כג ויהי היום ויילך בשדה קמה בשבת ותלמידיו בעשותם דרכם שם החלו לקטף מלילות בידם:
כד ויאמרו אליו הפרושים ראה מדוע הם עשים את אשר-לא יעשה בשבת:
כה ויאמר אליהם הלא קראתם את-אשר עשה דוד בהיותו בחסר ובכפן הוא ואלה אשר אתו:
כו אשר בא אל-בית האלהים בימי אביהו הכהן הגדול ויאכל את-לחם הפנים ויתן גם-לאנשיו אשר על-פי התורה לא יאכל בלתי אם-הכהנים לבדם:
כז ויאמר אליהם הן השבת הוכן בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת:
כח על-כן בן-האדם גם-אדון השבת הוא:

פרק ג

א ויוסף ויבא אל-בית-הכנסת ושם-איש אשר ידו יבשה:
ב והם ארכו לו אם-ירפאהו בשבת למען תמצא ידם לשטנו:
ג ויאמר אל-האיש אשר ידו יבשה קום ועמד בתוך הקהל:
ד אז אמר אליהם הכי כדת להיטיב בשבת או להרע להציל נפש או לשחתה ויחרישו:
ה וישקף אליהם מסביב בפנים זעפים כי מר-לו מאד מקשי לבם ויאמר אל-האיש ההוא הושיט את-ידך וישט אתה ותשב ידו לאיתנה כאחת:
ו והפרושים יצאו ויחישו להוועץ עם-אנשי הורדוס במה להשחיתו:
ז ויפן ישוע ויעבר משם עם-תלמידיו דרך הים והמון עם-רב הלכו אתרי מן-הגליל ומן-יהודה:

ח ומירושלים ומאדום ומעבר לירדן ומסביבות צו
 וצידון קהל גדול באו אליו כי שמעו את כל-אשר
 עשה:
 ט ויאמר אל-תלמידיך להכין-לו אגנה קטנה מפני
 המון העם לבלתי ידחקון אתו:
 י כי העלה ארכה לרבים עד-אשר התמלאו עליו
 כל-המנגעים ברצותם לנגע בו:
 יא ואלה אשר רוח טמאה בם בראותם אתו נפלו
 לפניו ויצעקו לאמר אפה הוא בן-האלהים:
 יב והוא גער גער בם לבלתי יודיעו מי הוא:
 יג ויעל אל-ההר ויקרא אל-אלה אשר חפץ בם ויבאו
 אליו:
 יד ויפקד שנים עשר אנשים להיות אצלו ולקרא
 את-בשורתו בכל אשר ישלחם:
 טו וכח נתן בידם לרפא את-התחלאים לגרש רוחות
 רעות:
 טז ויבנה את-שמעון בשם פטרוס:
 יז ואת-יעקב בן-זבדי ואת-יוחנן אחי יעקב בנה
 בשם בני-רגש אשר הוא בשם בני-רעם:
 יח ואת-אנדרי ואת-פילפוס ואת-בר-תלמי
 ואת-מתתיהו ואת-תומא ואת-יעקב בן-חלפי
 ואת-תדי ואת-שמעון הכנעני:
 יט ואת-יהודה איש-קריות הוא המסגיר אתו ויבא
 הביתה:
 כ והמון העם נקבצו שם לרב עד כ-לא יכלו
 לאכל-לחם:
 כא וכאשר שמעו בני משפחתו יצאו להחזיק בו כי
 אמרו סר טעמו:
 כב והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי
 בעל-זבוב דבק בו וכי על-ידי שר-השדים הוא
 מגרש את-השדים:
 כג ויקרא אליהם לבא אליו ויפתח במשל פיו לאמר
 איך יוכל השטן לגרש את-השטן:
 כד הלא ממלכה הנפלגה על-נפשה הממלכה ה היא
 לא תקום:
 כה ובית הנפלג על-נפשו הבית ההוא לא-יוכל לקום:
 כו ואם-השטן קם על-נפשו כי נפלגה רוחו לא-יוכל
 קום כי בא עד-קצו:
 כז לא יוכל איש לבא בית הגבור ולשלל את-כפלו
 אם-לא יאסר את-הגבור ראשנה ואחר ישלל את
 אשר בביתו:
 כח אמן אני אמר לכם הן יש סליחה לבני אדם
 על-כל-עוונותם וגדפתם אשר יגדפון:
 כט אפס המגדף את-רוח הקדש לא תהיה-לו סליחה
 עד-יעד כי ינתן למשפט בפללים לעולמי עולמים:
 ל כ-יהם אמרו רוח טמאה דבקה בו:
 לא ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ וישלחו אליו
 לצאת אליהם:

כב ועם-רב אשר ישבו סביב לו אמרו אליו הנה אפך
 ואחריך מחויץ מבקשים לראותך:
 כג ויען ויאמר אליהם מי אמי ומי אחי:
 כד ויבט כה נכה אל-הישבים סביב לו ויאמר הנה
 אמי ואחי:
 כה כי איש איש אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי
 ואחתי ואמי:

פרק ד

א וישב ויחל ללמד עוד הפעם על-שפת הים והמון
 עם-רב נקהלו אליו עד אשר-ירד וישב באגנה
 בתוף הים וכל-העם עמדים על-החוף ביבשה:
 ב ויאמרו דברים רבים במשליו וישף אליהם לקחו:
 ג האזינו לאמרי-פי הנה הזרע יצא לזרע:
 ד ויהי בזרעו ויפזר מן-הזרע על-ידי הדבר ויבא עוף
 השמים ויאכלנו:
 ה ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה
 שם די עפר וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק
 אדמה:
 ו ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו
 שרש למטה:
 ז ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעהו
 ולא עשה תבואה:
 ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויוצא פרי תבואה
 הלף הלוף ורב עד אשר-עשה שלשים שערים
 ויששים שערים ומאה שערים:
 ט ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
 י ויהי בשבתו לבדו ויבאו אלה אשר דבקו בו
 עם-שנים העשר וישאלהו על-דבר משליו:
 יא ויאמר אליהם לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים
 ואלה אשר מבחוץ רק משלים ישמעו בכל:
 יב למען ראו יראו ולא ידעו ושמעו ולא יבינו
 פן-ישובו ונסלח להם:
 יג ויאמר אליהם אם-המשל הזה לא הבינותם איך
 תבינו שאר המשלים:
 יד הזרע הלא הוא הזרע את-דבר המלכות:
 טו ואשר על-ידי הדבר הם אלה אשר קבלו את-הזרע
 בשמעם את-אשר נאמר להם אף השטן יחיש
 לבוא ונשא את-הזרע הזרוע בם:
 טז וכן הזרע הזרוע על-חלקת סלע הם אלה אשר
 ימחרו לשמע את-דבר המלכות בשמחה:
 יז אפס כ-אין להם שרש בנפשם ורק כמעט רגע
 יעמדו ואחרי-כן פי תקרה כל-צרה ונדפו אתם
 על-דבר אמונתם יכשלו כרגע:
 יח והזרע הזרוע אל-הקצים הם אלה אשר ישמעו
 דבר-המלכות:
 יט ודאגות העולם הזה ונכלי העשר ונחפצים אחרים
 באים ומבלעים את-הדבר ולא יעשה-צמח:

פרק ה

א וַיָּבֹאוּ אֶל־עֶבֶר הַיָּם אֶל־מְקוֹם מוֹשֵׁב הַגִּזְרִיִּים:
ב וְהוּא יֵצֵא מִן־הָאֲנִיָּה וְהִנֵּה־אִישׁ יוֹצֵא לַקַּרְאֲתוֹ
מִן־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־רוּחַ טְמֵאָה מְבַעֲתוֹ:
ג וּמוֹשֶׁבֵי הַיָּם בֵּין הַקְּבָרִים וְלֹא יָכֹל עוֹד אִישׁ לְאָסוֹ
אֹתוֹ וְאֵף לֹא בּוֹקִים:
ד כִּי־פָעַמִּים רַבּוֹת נֶאֱסַר בּוֹקִים וּבְכַכְלִי בְרִזֹל וַיִּנְתַּק
אֶת־הַזְּקִים וְאֶת־הַפְּכָלִים שֶׁבָר וְלֹא הָיָה לְאֵל
יָד־אִישׁ לְכַבְּשׁוֹ:
ה וְהָיָה צֵעַק תְּמִיד לְיֵלֶה וַיּוֹמֵם בֵּין הַקְּבָרִים וְהַהָרִים
וְטָרַף בְּאֲבָנִים נִפְשׁוֹ:
ו וַיְהִי כִּרְאֲתוֹ אֶת־יִשׁוּעַ מִרְחוֹק וַיִּרְץ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ:
ז וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר מֵה־לִּי וְלָךְ יִשׁוּעַ בֶּן־אֵל
עֲלִיּוֹן הַנְּגִי מִשְׁבִּיעֶךָ בַּאֲלֹהִים כִּי לֹא תַעֲנִנֵנִי:
ח כִּי הוּא אָמַר אֵלָיו צֵא רוּחַ טְמֵאָה מִן־הָאִישׁ הַזֶּה:
ט וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר מֵה־שָּׁמַךְ וַיֹּאמֶר מִתְּנַיִם שְׁמִי
כִּי־רַבִּים אֲנִיחֲנוּ:
י וַיִּפְצַרְבוּ מְאֹד לְבַלְתִּי שְׁלֹחַם אֶל־מַחוּץ לְאַרְץ:
יא וְעָדָר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה רֹעֶה שָׁם מִצֹּלַע הַהָר:
יב וַיִּתְחַנְּנוּ־לוֹ לֵאמֹר שְׁלַח־נִי נָא אֶל־הַחֲזִירִים וְנִבְוֵאָה
בָּהֶם:
יג וַיִּנָּח לָהֶם יִשׁוּעַ וְהַרוּחוֹת הַטְּמָאוֹת הָאֵלֶּה יֵצְאוּ
וְתִבְאֲנֶה אֶל־תוֹף הַחֲזִירִים וַיִּשְׁטַף כָּל־הָעָדָר
בַּמּוֹרָד אֶל־תוֹף הַיָּם וְהֵם כָּלָם כְּאֲלִפִּים טָבְעוּ בַיָּם:
יד וְרַעֲי הַחֲזִירִים נָסוּ וַיִּגִּדּוּ אֶת־הַדָּבָר בְּעִיר וּבִשְׂדֵה
וַיֵּצְאוּ בְנֵי הַמְּקוֹם לְרֵאוֹת אֵת אֲשֶׁר נִהְיִתָּה:
טו וַיָּבֹאוּ אֶל־יִשׁוּעַ וַיִּרְאוּ אֶת־הָאִישׁ בַּעַל מְעוֹן
הַשָּׂדִים בַּעַל מִתְּנַיִם וְהוּא יֹשֵׁב מִלְּבַשׁ בְּגָדִים
וַדַּעְתוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּירָאוּ:
טז וְהָרְאִים אֶת־הַמַּעֲשֶׂה בְּעֵינֵיהֶם סִפְרוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה לְבַעַל מְעוֹן הַשָּׂדִים וּלְעָדָר הַחֲזִירִים:
יז וַיַּחֲלוּ לִפְצַרְבוֹ כִּי יַעֲבֹר מִגְּבוּלֵיהֶם:
יח וַיִּרְדּוּ אֶל־הָאֲנִיָּה וּבַעַל מְעוֹן הַשָּׂדִים פָּגַע בּוֹ לְתַתּוֹ
לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ:
יט וְלֹא נִתְּנוּ יִשׁוּעַ אֵף אָמַר אֵלָיו שׁוּב לְבֵיתְךָ
וּלְמוֹלְדֹתְךָ וְהִגַּד לָהֶם מֵה־עֲשֵׂה לָךְ יְהוָה וּמֵה־רַבּוֹ
רַחֲמָיו אֵלֶיךָ:
כ וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲלֵל לְהַשְׁמִיעַ בְּדַפְפוּלִים אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ
יִשׁוּעַ וַיִּתְּפֹלוּ כָלָם:
כא וַיִּשָּׁב יִשׁוּעַ וַיַּעֲבֹר בְּאֲנִיָּה אֶל־עֶבֶר הַיָּם וְעַם־רַב
נִקְבְּצוּ אֵלָיו וְהוּא עָמַד עַל־שֵׁפֶת הַיָּם:
כב וְהִנֵּה אֶחָד רָאשִׁי בֵּית־הַכְּנֶסֶת בָּא אֵלָיו וּשְׁמוֹ יֶאֱרִי
וְכִרְאֲתוֹ אֹתוֹ נָפַל לְרַגְלָיו אֲרָצָה:
כג וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו מְאֹד לֵאמֹר בְּתִי הֵי־לָדָה הַגִּיעָה
עַד־שְׁעָרֵי מוֹת הוּא־לִנְאָ וְבֹא שִׁים יָדֶיךָ עָלַיָּה
וְשָׁבָה וְתַחֲיֵי מַחְלָהּ:
כד וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ וְהִמּוֹן עַם־רַב הִלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּדְחַקְהוּ:

כ וְהִזְרַע הַזָּרוּעַ בַּחֲלֻקָּה הַטּוֹבָה הֵם הַשְׁמָעִים
אֶת־הַדָּבָר וַיִּצְפְּנֵהוּ עַד אֲשֶׁר־יָנוּב תְּנוּבָה שְׁלֹשִׁים
שָׁעִרִים וְשָׁשִׁים שָׁעִרִים וּמֵאָה שָׁעִרִים:
כא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיּוֹבָא הִנֵּר לְשׁוּמוֹ תַּחַת הָאִיפָה אוֹ
תַּחַת הַמָּטָה וְלֹא לְהַעֲלֹתוֹ אֶל־הַמְּנוּרָה:
כב כִּי אִין־דָּבָר נַעֲלָם אֲשֶׁר לֹא־יִגְלֶה וְאִין נִסְתָּר
אֲשֶׁר־לֹא יֵצֵא לְאוֹר:
כג מִי אֲשֶׁר אֲזַיֵּם לוֹ לְשָׁמַע יִשְׁמָע:
כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְאֲשֶׁר אֲתֶם שְׁמָעִים
בַּמַּדְּהָ אֲשֶׁר אֲתֶם תְּמַדּוּ בָּהּ יִמַד לְכֶם גַּם־אֲתֶם וְעוֹד
יִתֵּן לְכֶם נִסְפּוֹת:
כה כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלוּ יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אִין־לוֹ יִקַּח
מִמֶּנּוּ גַם אֲשֶׁר יִשְׁלוּ:
כו וַיֹּאמֶר עוֹד נִמְשָׁלָה מַלְכוּת הָאֲלֹהִים כְּאִישׁ הַשֵּׁת
זָרַע בְּאַרְץ:
כז וְהֵלֶךְ־לוֹ לִישׁוֹן וְקָם לְיֵלֶה וַיּוֹמֶר וְהִזְרַע יִצְמַח וַיִּגְדֵּל
אֵף אִיכָה נַעֲשֶׂתָה כֹּזֵאת הוּא לֹא יָדַע:
כח כִּי הָאֲרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה מֵאֲלֵיָּה אֶת־הַקֶּנֶה רֹאשְׁנָה
אַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַשִּׁבְלֵת וְאַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַחֲטָה
בַּשִּׁבְלֵת הַמְּלֵאָה:
כט וְאָז יַחֲיֵשׁ יְנִיף מִגֹּל עַל־תְּבוּאֹת הַקֶּמֶה כִּי בָשַׁל
קִצִּיר:
ל וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מֵה־דְמוּת לְמַלְכוּת הָאֲלֹהִים
וּמֵה־מִשָּׁל נִשְׁוֶה־לָּהּ:
לא דְמוּיָנָה לְגִרְגַר חֲרָדֵל אֲשֶׁר הוֹשֵׁת בְּאַרְץ וְהוּא קִטָּן
מִכָּל־זָרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:
לב וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִזְרַע יִצִּיץ יִגְדֵּל מִכָּל־יֵרֶק וְעַנְפִּים
גְּדוֹלִים יוֹצִיא עַד־אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם יִקְנֶנּוּ בְּצִלוֹ:
לג וּבְמִשְׁלֵים רַבִּים כְּאֵלֶּה הַטִּיף אֲלֵיהֶם מִלְתּוֹ
כְּפִי־אֲשֶׁר יָכֹלוּ שְׂאֵת:
לד וְלֹא דָבַר אֲלֵיהֶם דָּבָר בְּבִלְי מִשָּׁל וּבִשְׁבָתוֹ
עַם־תְּלַמִּידָיו לְבָדָם בְּאֵר לָהֶם אֶת־הַמִּשְׁלֵים כָּלָם:
לה בַּיּוֹם הַהוּא לַעַת עָרַב אָמַר אֲלֵיהֶם נַעֲבֹרָה־נָא
אֶל־עֶבֶר הַיָּם:
לו וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־הַמּוֹן הַעָם וַיַּעֲבִירוּ אֹתוֹ בְּאֲנִיָּה הַיָּהּ
אֲשֶׁר יֹשֵׁב בָּהּ מֵאֵז וְאֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת סָבִיב לוֹ:
לז וְתַקֵּם סוּפָה וְסַעֲרָה גְּדוֹלָה בַיָּם וְהַגְּלִים שָׁטְפוּ
אֶל־הָאֲנִיָּה עַד־לְמַלְאוֹתָהּ מַיִם:
לח וְהוּא נִרְדָּם בִּירְכַתִּי הָאֲנִיָּה וְהַפְּסוֹת מְרֹאֲשֵׁתָיו
וַיַּעֲבִירוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ הַכִּי לֹא תַחוּשׁ לָנוּ כִּי
אַבְדִים אֲנִיחֲנוּ:
לט וַיַּעֲזֹר וַיִּגְעֹר בְּרוּחַ וַיֹּאמֶר אֶל־הַיָּם דֹּם וְהַרְגַע
וַיִּשְׁתַּק הָרוּחַ וְתַהֵי דְמָמָה גְּדוֹלָה:
מ אֵז אָמַר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ כֹּה תִתְּרֹן הַעוֹד אִין אַמֵּן
בְּכֶם:
מא וְהֵם יִרְאוּ וַיִּרְאוּ גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִי
הוּא זֶה אֲשֶׁר גַּם־הָרוּחַ וְהַיָּם מִקְשִׁיבִים לְקוּלוֹ:

כה וְאִשָּׁה זָכָה הָיְתָה שָׁם אֲשֶׁר יָמִי זָכָה נִמְשְׁכוּ שְׂתִים
 עֲשָׂרָה שָׁנָה:
 כו וְהָיָא נְשָׂאָה מְכֹאֲבוּיִם רַבִּים מִיָּדֵי רַפְאִים שׁוֹנִים
 וְכָל אֲשֶׁר-לָהּ פְּזָרָה בְּלִתִּי הוֹעִיל כִּי נִגְעָה הָלַךְ
 הַלֹּחֵף וְקָשָׁה:
 כז וַיְהִי כְּשִׁמְעָה אֶת-שְׁמֵעַ יִשׁוּעַ וַתְּבֹא בְּקָרֵב הַמּוֹן
 הָעַם מֵאַחֲרָיו וַתִּגַּע בְּכַנֵּף בְּגָדָיו:
 כח כִּי אָמְרָה בְּלִבָּהּ אִם רַק-אֶגַע בְּבִגְדָיו וְאֶנְשֵׁעָה:
 כט וַיִּבֶשׂ מְקוֹר דָּמֶיהָ פִּתְאֹם וַתִּפְרַח כִּי נִרְפָּא הִנְגַע
 בְּבִשְׂרָהּ:
 ל וַיִּשְׁוַע יַדָּע בְּנַפְשׁוֹ כִּרְגַע כִּי גְבוּרָה יֵצֵאָה מִמֶּנּוּ וַיִּפֶן
 בְּתוֹךְ הָעַם וַיֹּאמֶר מִי-נִגְעַת בְּבִגְדֵי:
 לא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידָיו הִנֵּף רֹאֵה כִּי הָעַם יִדְחֲקוּן
 מִסָּבִיב וְאַתָּה תִּשְׁאַל מִי-נִגְעַת בְּבִגְדֵי:
 לב וַיִּבֶט מִסָּבִיב לְרֵאוֹת אֶתֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ כְּזֹאת:
 לג וְהָאִשָּׁה יָרְאָה וַחֲרָדָה כִּי יַדְעָה אֶת-אֲשֶׁר נִעְשָׂה לָּהּ
 וַתְּבֹא וַתִּפְּלֵל לְפָנָיו אֲרֻצָּה וַתִּגְדֹּל-לוֹ הָאָמֶת:
 לד וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בְּתִי אֲמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ לְכִי לְשִׁלּוֹם
 וְחִיֵּתָה נַפְשֶׁךָ מִתַּחַל-לְוָאִיכִי:
 לה עוֹדְנוּ מְדַבֵּר וְאֶנְשֵׁי רֹאשׁ בֵּית-הַכְּנֶסֶת כָּאוּ מִבֵּיתוֹ
 וַיֹּאמְרוּ מִתָּה בְּתָךְ וְלִמְהֵרָה תִּלְאַה עוֹד אֶת-הַרְבֵּי:
 לו כְּשִׁמְעוּעַ יִשׁוּעַ אֶת-הַדְּבָר הָאֵמֹר וַיֹּאמֶר אֶל-רֹאשׁ
 בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶל-תִּירָא אַךְ-הָאֲמֵן:
 לו וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְלַכֵּת עִמּוֹ בְּלִתִּי לְפִטְרוֹס וַיַּעֲקֹב
 יוֹיָחָן אַחֵי יַעֲקֹב:
 לח וַיָּבֹאוּ בֵּית-רֹאשׁ בֵּית-הַכְּנֶסֶת וַיִּירָא אֶת-מְהוּמַת
 הַבָּכִים וְאֶת-הַמְּלִלִים הַרְבִּים:
 לט וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר אֵלֶיהֶם מַה-תִּתְּהוּ וּמַה-תִּבְכוּ הִיִּלְדָה
 לֹא מִתָּה כִּי אִם-יִשְׁנָה הָיָא:
 מ וַיִּלְעָגוּ לוֹ אֵךְ הוּא הוֹצִיא אֶת-כָּלֶם מִן-הַבַּיִת וַיִּקַּח
 אֶת-אָבִי הַנְּעֻרָה וְאֶת-אִמָּהּ וְאֶת-אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹא
 הַחֲדָרָה אֲשֶׁר הִנְעִרָה שָׁמָּה:
 מא וַיַּחֲזֹק בְּיָד הַנְּעֻרָה וַיֹּאמֶר טְלִיתָא קוּמִי אֲשֶׁר יֹאמֶר
 נְעֻרָה קוּמִי:
 מב וַתִּקַּם הַנְּעֻרָה פִּתְאֹם וַתִּתְּלַף וְהָיָא בֵּת-שְׂתִים עֲשָׂרָה
 שָׁנָה וַיִּתְּפֹלְאוּ הַפְּלֹא וּפְלֹא:
 מג וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם וַיִּזְהִירוּם לְבִלְתִּי יוֹדַע הַדְּבָר לְאִישׁ אִז
 אָמַר לְתַת־לָהּ לְאָכֹל:

פרק ו

א וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיָּבֹא אֶל-אַרְצָן מוֹלְדָתוֹ וַתִּלְמִידָיו הִלְכוּ
 אַחֲרָיו:
 ב וַיְהִי בַיּוֹם הַשַּׁבָּת וַיַּחֲלֵל לְלַמֵּד בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וַרְבִּים
 שָׁמְעוּ וַיִּתְּמְהוּ לֵאמֹר מֵאִין לְזֶה כָּל-אַלְהָ מַה-מְּנַת
 חֲכַמְתּוֹ וְאִיךְ נִפְלְאוֹת כָּאלֶה תַעֲשִׂינָה יָדָיו:
 ג הָלֹא זֶה הוּא הַחֲרָשׁ בֶּן-מֵרְיָם וְאַחֵי יַעֲקֹב וַיֹּסִי
 וַיְהוּדָה וְשָׁמְעוּן וְגַם-אֲחִיוֹתָיו הָלֹא כֵלָן אֲתַנּוּ פֹה כִּי
 הוּא הָיָה לָהֶם לְאָבֹן גָּגֶף:

ד וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יִשׁוּעַ אִין נָבִיא בְּכָלִי כְבוֹד זולָתִי
 בְּאַרְצָן מוֹלְדָתוֹ בְּקָרֵב מְשֻׁפְּחָתוֹ וּבְתוֹךְ בֵּיתוֹ:
 ה וְלֹא יָכֹל לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת שָׁמָּה בְּלַעֲדֵי חוֹלִים
 אֲחֵרִים אֲשֶׁר שָׁם יָדָיו עֲלֵיהֶם וַיִּרְפְּאֵם:
 ו וְשָׁמָּה הִתְזַיְקְתָהּוּ מִפְּנֵי חֶסֶד אֲמוּנָתָם וַיִּלְךָ וַיִּסָּב
 לְלַמֵּד בְּכַפְּרַיִם:
 ז וַיִּקְרָא אֶל-שָׂנָיִם הָעֲשָׂר וַיַּחֲלֵל לְשַׁלַּח אֶתֶם שָׂנָיִם
 שָׂנָיִם וְכַח נָתַן בְּיָדָם עַל-רוּחוֹת הַטְּמָאָה:
 ח וַיֵּצֵאוּ אֶתֶם לְבִלְתִּי יִשְׂאוּ צָרָה לְדַרְכָּם זולָתִי מִטָּה
 לְבָדוּ וְלֹא לָחֵם וְלֹא לְקוֹט וְלֹא כֶסֶף בְּכִיסִים:
 ט כִּי אִם-לְהַנְעִיל סִנְדָּל לְכַף רַגְלָם וְחַלִּיפוֹת בְּגָדִים
 בַּל-יִלְבְּשׁוּ:
 י וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כִּי תְּבֹאוּ לְאַחַד הַבָּתִּים בְּאַחַד
 הַמְּקוֹמוֹת שָׁבוּ בְּבֵית הַהוּא עַד-אֲשֶׁר תַּעֲבֹרוּן:
 יא וְכָל-אֲשֶׁר לֹא-יֵאֲסֹפוּ אֶתְכֶם הַבֵּיתָה וְלֹא יִשְׁמְעוּ
 בְּקִלְכֶם צָאוּ מִשָּׁם וּנְעִרְתֶּם אֶת-הָאֲבָק מֵעַל רַגְלֵיכֶם
 לְעֹדוֹת לָהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לְסֹדֶם וְלַעֲמֻרָה יִקַּל
 בַּיּוֹם הַהוּא מִן-הָעִיר הַהִיא:
 יב וַיֵּצֵאוּ וַיִּקְרָאוּ אֶל-הָעַם לְשׁוֹב:
 יג וַיִּגְרָשׁוּ רוּחוֹת רַעוֹת רַבּוֹת וְאֶת-חוֹלִים רַבִּים סָכוּ
 בְּשִׁמְן וַיִּרְפְּאוּ אֶתֶם:
 יד וַיִּשְׁמַע הַמַּלְאָךְ הוֹרְדוֹס עַל-יִשׁוּעַ כִּי נוֹדַע הָיָה שְׁמוֹ
 בְּאַרְצָן וַיֹּאמֶר כִּי יוֹחֲנָן הַמְּטַבֵּל קָם מִן-הַמַּתִּים
 עַל-כֵּן גְּבַרְהָ יָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת:
 טו וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי-הוּא אֵלֵיהוּ וְאַחֲרֵים אָמְרוּ
 כִּי-הוּא נָבִיא אוֹ כְּאַחַד הַנְּבִיאִים:
 טז וְהוֹרְדוֹס שָׁמַע וַיֹּאמֶר זֶה הוּא יוֹחֲנָן אֲשֶׁר נִשְׂאָתִי
 אֶת-רֹאשׁוֹ מֵעַלְיוֹ הוּא קָם מִן-הַמַּתִּים:
 יז הוּא הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר שָׁלַח וַיִּתְּפֹשׂ בְּיוֹחֲנָן וַיֹּאסְרֵהוּ
 וַיִּתְּנָהוּ בְּבֵית הַסֵּהַר עַל-דְּבַר הוֹרְדֵינָה אִשְׁתִּי
 פִּילְפוֹס אַחֵיו אֲשֶׁר אִתָּהּ לְקַח לוֹ לְאִשָּׁה:
 יח כִּי יוֹחֲנָן אָמַר אֶל-הוֹרְדוֹס לֹא כְתוּבָה לְקַחַת אִשְׁתִּי
 אַחִיךָ לָךְ לְאִשָּׁה:
 יט וַתִּשְׁטֹם אִתּוֹ הוֹרְדֵינָה וַתִּבְקַשׁ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא יָכְלָה
 לוֹ:
 כ כִּי הוֹרְדוֹס הָיָה יָרָא אֶת-יוֹחֲנָן בְּאֲשֶׁר יַדַּע כִּי אִישׁ
 צַדִּיק וְקָדוֹשׁ הוּא וַיִּגְןַן עָלָיו וַרְבּוֹת עֲשָׂה לְפִי דְבָרוֹ
 אֲשֶׁר אָנֹה לְשִׁמְעַע לוֹ:
 כא וַיְהִי הַיּוֹם הוּא יוֹם הַלְדָּת אֶת-הוֹרְדוֹס וַיַּעֲשֵׂה מִשְׁתָּה
 לְגַדְלֵיו לְשָׂרֵי אֶלְפִיו וּלְרֹאשֵׁי הַגָּלִיל:
 כב וַתְּבֹא בֵּת-הוֹרְדֵינָה וַתִּבְרָקֵד-שָׁם בְּמַחּוֹל וַתִּיטֵב
 בְּעֵינֵי הוֹרְדוֹס וּבְעֵינֵי הַיֹּשְׁבִים בְּמִסְבּוֹ וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ
 אֶל-הַנְּעֻרָה שְׂאֵלִי מִמֶּנִּי וְאַתָּן-לָךְ כָּל-בְּקִשְׁתְּךָ:
 כג וַיִּשָּׁבַע לָהּ לֵאמֹר כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאַלִי מִמֶּנִּי גַם
 עַד-חֲצִי הַמַּלְכוֹת כֵּן אֶעֱשֶׂה לָּךְ:
 כד וַתֵּצֵא וַתֹּאמֶר אֶל-אִמָּהּ מַה אֲשָׂאֵל וַתַּעֲזֵן לֵאמֹר
 אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן הַמְּטַבֵּל:
 כה וַתִּמְהַר וַתִּשָּׁב אֶל-הַמַּלְאָךְ וַתֹּאמֶר שְׂאֵלִתִּי כִּי תִתֵּן-לִי
 כַּיּוֹם בְּסֹפֵל אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן הַמְּטַבֵּל:

י^ו ויתעצב המלך עד-מאד אפס בעבור השבועה והישיבים עמו במסבו לא אבה להשיב את-פניו:

י^ז וימהר המלך וישלח אחד מן-הטבחים ויצוהו להביא את-ראש יוחנן וילך ויכרת את-ראשו בבית הסהר:

י^ח ויביאהו בספל ויתנהו וינצרה והנצרה נתנה אתו לאמה:

י^ט וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את-החלל ויקברהו במו-קבר:

ל ויקצו השליחים אל-ישוע ויגידו לו את-כל-אשר עשו ואת אשר למדו:

לא ויאמר אליהם לכו ונלכה אל-מקום שמים ותרגיעו שם מעט כי רבו הפאים והשבים עד-אשר לא מצאו להם עת לאכל-לחם:

לב וילכו באגניה לבדם אל-מקום שמים:

לג פראות המון העם אתם הלכים הפירו אתו רבים מהם וירוצו דרך היבשה מכל-הערים ויקדימו לבא אליו:

לד ויצא ישוע וירא המון עם-רב ורחמיו נכמרו עליהם כי היו פצאן אשר אין-להם רעה ויחל להורתם דברים שונים:

לה ויהי כפי-פנה היום ויבאו אליו תלמידיו ויאמרו המקום שמים והיום רד מאד:

לו שלחם מעל פניו וילכו אל-הערים ויחצריהן מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה-שיאכלו:

לז ויען ויאמר אליהם תנו להם אתם לאכל ויאמרו אליו וכי גלף לקנות להם לחם במאתים דינר ומצא להם:

לח ויאמר אליהם כמה פרות-לחם לכם לכו ויראו ויראו ויאמרו חמשה לחם ודגים שנים:

לט ויצו אתם כי ישבוים כלם חבל חבל בנאות דשא: מ וישבו להם שורה על-שורה מאה מאה איש וחמשים חמשים איש:

מא ויקח את-חמשת הלחם ואת-שני הדגים וישא עיניו למרום ויברך ויפרס את-הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת-שני הדגים חלק לכלם:

מב ויאכלו כלם וישבעו:

מג וישאו שנים עשר סלים מלאים מן-הפתותים הנותרים ומן-הדגים:

מד ואלה אשר לחמו בלחם ההוא היו פתמשת אלפי איש:

מה אז חזק דברו על-תלמידיו לרדת באגניה ולעבור לפניו אל-עבר הים אל-בית צידה בעוד הוא ישלח את-העם:

מו ואחרי אשר פטר אתם עלה על-ההר להתפלל:

מז והאגיה באה בלב הים אחרי בא הערב וינתר הוא לבדו ביבשה:

מח וירא את-השטים באגניה בצרה גדולה כי הסער הולך וסער נגד פניהם ויבא אליהם בעוד לילה לעת האשמרת הרביעית דרך על-פני הים ויואל לעבר אתם:

מט והם ראו אתו דרך על-פני הים ויקשבו כי חזון רוח הוא ויצעקו:

נ כיו-כלם ראו אתו ונבהלו וימהרו לדבר על-לבם ויאמר אליהם חזקו אני הוא אל-תיראו:

נא ויחד אליהם אל-תוף האגניה והרוח שככה והם פן תמהו בתמהון לבב יתר מאד:

נב כי גם-בדבר-כפרות הלחם עד-כה לא השפילו כי היו פבדי-לב:

נג ויעברו ויבאו ארצה גגיסר ויקרבו אל-החוף:

נד ועוד הם עלים מן-האגניה ואנשי המקום הפירחו כרגע:

נה ויצו בכל-הכפר ויחלו לשאת את-החולים על-משככם להביאם אל-המקום אשר שמעו כיהוא שם:

נו ובכל-מקום אשר בא שמה בכפרים או בערים ויחצריהן שם שמו את-החולים לפניו על-פני חוצות ויתחננו-לו לתתם לגעת בכנף בגדו ויהי כל אשר נגע-בו נחי:

פרק ז

א ויקהלו אליו פרושים וסופרים אחדים אשר באו מירושלים:

ב ויראו את אחדים מתלמידיו אכלים לחם בידים טמאות כי לא רחצו ויזכירו אתם:

ג כי הפרושים וכל-היהודים לא יאכלו לחם בלתי אם-ירחצו את-ידיהם עד-הפוך כי את-קבלת הזקנים ישמרו:

ד ובבואם מן-השוק לא יאכלו בבלי רחצה ועוד רבות קבלו עליהם לשמר כמו טבילת כסות וכדים וכירות ומטות:

ה וישאלו אתו הפרושים והסופרים לאמר מדוע לא ישמרו תלמידך את-מסרת הזקנים כי הם אכלים לחם בלי נטילת ידים:

ו ויאמר אליהם חנפיה-לב היטב נבא עליכם ישעיהו ככתוב העם הזה בשפתיו כבודני ולבו רחוק ממני:

ז ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים:

ח כי מצות אלהים עזבתם ותשמרו מסרת אנשים טבילת כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים:

ט ויאמר אליהם היטבתם למאס במצות אלהים למען תנצרו את-קבלתכם:

י כיה-משה אמר כבוד את-אביך ואת-אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:

יא ואתם אמרים איש כיה-אמר לאביו או לאמו קרבן כל-הנאה אשר תהנה ממנו הרי זה נדר:

יב ולא תתנו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:
יג ותפרו את-דבר אלהים מפני מסרתכם אשר תקסרו
אתם וכן רבות אתם עשים:

יד ויוסף ויקרא אל-העם ויאמר אליהם האזינו אלי
כלכם והשכילו:

טו אין דבר אשר יבא בקרב האדם מחוצה-לו ויכל
לטמא אתו כי אם-זה אשר יצא ממנו הוא יטמא
את-האדם:

טז מי אשר-אזנים לו לשמע ישמע:
יז וכאשר שב מתוך העם הביתה וישאלו אתו
תלמידיו על-דבר משלו:

יח ויאמר אליהם הכי גם-אתם עוד בבלי בינה הלא
תשכילו כי כל-הבא מחוץ אל-תוף האדם לא
יטמאנו:

יט כי לא-יבא אל-לבו כי אם-אל-כרשו ומשם יצא
הפרשדנה אשר יזקק כל-מזון:

כ ויאמר אכן היצא מתוך האדם הוא יטמאנו:
כא כי מתוך האדם מתוף לבו יצאו יצרי מחשבות
רעות ונונים וגנבה ורצח:

כב נאפים אהבת בצע ורשע רמיה וזמה ורעת-עין
גדופים גאות ונבלה:

כג כל-הרעות האלה מתוף האדם הן יצאות ומטמאות
אתו:

כד ויקם וילך משם אל-גבול צור וצידון ויבא
אל-אחד הבתים ולא אבה אשר יכירונו איש אף לא
יכל להסתר:

כה כי אשה אשר בתה הילדה רוח טמאה מבעתה
שמעה עליו ותמהר ותבא ותפל לרגליו:

כו והאשה יננית ומולדתה ארם-צר ותבקשהו
להרחיק את-הרוח הרעה מקרב בתה:

כז ויאמר אליה ישוע נתון לבנים לשבע ראשונה כי
לא-נכון לקחת את-לחם הבנים ולהשליכו לפני
הכלבים:

כח ותען ותאמר אליו כן אדני אפס גם-הכלבים יאכלו
תחת השלחן מפתותי לחם הבנים:

כט ויאמר אליה יען כזאת דברת לכי-לך סרה הרוח
הרעה מבתך:

ל ותשב אל-ביתה ותמצא את-בתה שכבת
על-מטתה והרוח הרעה סרה מעליה:

לא ויפן ויצא מגבול צור דרך צידון ויבא עד-ים
הגליל בתוף גבול הכפוליס:

לב ויביאו אליו איש חרש נאלם ויפצרו-בו לשום
את-ידו עליו:

לג ויקחהו מקרב העם לבדו וישם את-אצבעותיו
באזניו ויקן ויגע בלשונו:

לד וישא עיניו למרום ויאנח ויאמר לו אפתח אשר
יאמר התפתח:

לה ויפתחו אזניו ומוסרי לשונו נתקו וינדבר בשפה
ברורה:

לו ויצו עליהם לבלתי נגידו לאיש וכאשר יצנה
עליהם כן יוסיפו להשמיע את-הדבר ברבים:

לז ויתמהו עד-מאד לאמר כל-אשר עשה טוב מאד כי
על-פיו חרשים שמעים ואלמים מדברים:

פרק ח

א ויהי בימים ההם ויתאספו אליו עם-רב ולא היה
להם כל-אכל למלא לנפשם ויקרא ישוע
אל-תלמידיו ויאמר אליהם:

ב מלאתי רחמים על-העם כי עמדו עמדי זה שלשת
ימים ואין להם מה לאכל:

ג וכי אשלחם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך ויש
מהם אשר באו ממרחק:

ד ויענו אתו תלמידיו מאין תשיג יד-איש במדבר
להשביע את-אלה לחם:

ה וישאל אתם לאמר כמה לכם לחם ויאמרו שבעה:

ו ויצו את-המון העם לשבת על-הארץ ויקח
את-שבעת הלחם ויברך ויפרס ויתן אל-תלמידיו

לשום לפנייהם וישמו לפני המון העם:
ז ומעט דגים קטנים היו להם אשר ברך עליהם
ויאמר לשום לפנייהם גם-את-אלה:

ח ויאכלו וישבעו וישאו את-הפתותים הנותרים
שבעה סלים:

ט והם היו כארבעת אלפי-איש ואת-הסלים שלח
את-העם:

י אז ירד באניה עם-תלמידיו ויבא שדה דלמנותא:

יא ויצאו הפרושים ויחלו להתנפח אתו ולבעבור
נסותו שאלו לתת להם אות מן-השמים:

יב ויאנח במרירות ורוחו לאמר מדוע יבקש הדור הזה
אות אמן אני אמר לכם כי אות לא ינתן לדור הזה:

יג ויעזב אתם וישב ויעבור באניה אל-עבר הים:
יד והם שכחו לקחת אתם צדה לדרך ולא-נמצא

באניתם בלתי כפר-לחם אחת:
טו והוא הזקיר אתם לאמר ראו השמרו לכם מחמצת
הפרושים ומשאר הורדוס:

טז ויהי הם נדונים איש את-אחיו לאמר על פי-לחם
אין אתנו:

יז וידע ישוע ויאמר אליהם למה-זה אתם נדונים על
כי-אין לכם לחם הכי לא תבינו ולא תשכילו

ולבכם כבד עד-כה:
יח עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תקשיבו
ולא תזכרו:

יט כאשר פרסתי את-חמשת הלחם לחמשת אלפים
כמה סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו

אליו שנים-עשר:
כ ומן-השבע לארבעת האלפים כמה סלים מלאים
פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שבעה:

כא ויאמר אליהם הרי עוד לא תשפילו עד-כה:
כב ויבאו אל-בית צידה ויביאו אליו איש עור
ויבקשהו לתתו לגעת בו:
כג ויחזק ביד העור ויציאהו אל-מחוץ לעיר וירק
בעינו ואת-ידיו שם עליו וישאלהו אם-הוא ראה
מאומה:
כד וישא את-עיניו ויאמר אני ראה אנשים כי אני ראה
אתם הלכים כמו-עצים:
כה וישם את-ידיו שנית על-עיניו ויפקח אתן אז
התרפא וירא כל-דבר אל-נכון:
כו וישלחהו אל-ביתו ויאמר אל-תבא בעיר ואל
להגיד לאיש דבר בעיר:
כז ויצא ישוע משם ויילך עם-תלמידיו אל-הכפרים
בקיסרין אשר לפילפוס ויהי בדרכו וישאל אתם
לאמר מה-אמרים האנשים עלי מי-אני:
כח ויענו ויאמרו יוחנן המטבל ויש אמרים אליהו
ונאחרים אמרים אחד מן-הנביאים:
כט וישאל אתם לאמר ואתם מה-תאמרו עלי מי-אני
ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח:
ל ויצו עליהם לבלתי הגד לאיש על-אדותיו:
לא אז החל להורותם לאמר רבים מכאבים לכן-האדם
והזקנים וראשי הכהנים והסופרים ומאסו בו
וימיתו ומקצה שלשת ימים יקום:
לב ואת-הדבר הזה הגיד באר היטב ויקח אתו פטרוס
ויחל להזכירו בדברים:
לג אף הוא פנה כה וכה ויבט אל-תלמידיו ויגער
בפטרוס לאמר סור שטן מעל-פני כי לא תשכיל
את-אשר לאלהים כי אם-את-אשר לאדם:
לד ויקרא אל-העם ואל-תלמידיו ויאמר אליהם
מי-החפץ ללכת אחרי ישליף את-נפשו מנגד וישא
את-צלבו וילך אחריו:
לה כי מי-החפץ להציל את-נפשו תפרת-לו
ומי-אשר-יכרית את-נפשו למעני ולמען הבשורה
ימצאנה:
לו כי מה-בצע לאיש אם-יקנה-לו את-כל-הארץ
ונפשו תכרת-לו:
לז או מה-יתן איש פדיון נפשו:
לח כי כל-איש אשר יבוש ממני ומדברי בדור הבגד
והפשע הזה אף בן-האדם יבוש ממנו גם-הוא
כאשר יבא בכבוד אביו עם-מלאכיו הקדושים:

פרק ט

א ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם יש מן-הנצבים
פה אשר לא-יטעמו מנת עד כפי-יראו צאת מלכות
אלהים בגבורה:

ב ואחרי שלשת ימים לקח ישוע את-פטרוס
ונאת-עקב ואת-יוחנן אתו ויביאם אל-הר גבה
לכדם וישתנה לעיניהם:
ג ובגדיו נוצצו והלבינו אין כובס בארץ יוכל לכבס
בגדים לבנים כמוהם:
ד והנה אליהו ומשה נראו אליהם מדברים
עם-ישוע:
ה ויען פטרוס ויאמר אל-ישוע רבי טוב לנו לשבת
פה נעשה-נא שלש סכות אחת לך אחת למשה
ואחת לאליהו:
ו כי הוא לא-ידע מה-לדבר כי נפלה עליהם אימתה
ונפחד:
ז והנה ענן סכך עליהם וקול יצא מן-הענן לאמר זה
בני יידי אלי וישמעונו:
ח ופתאם הביטו מסביב ולא-ראו עוד איש זולתי
ישוע לבדו אתם:
ט ויהי בדרך מן-ההר ויצו אתם לבלתי הגד לאיש
את-אשר ראו עד כפי-יקום בן-האדם מן-המתים:
י והם שמרו את-הדבר בלבם ויחקרו ביניהם
מה-היא התקומה מן-המתים:
יא וישאלו אתו לאמר למה-זה יאמרו הסופרים כי
אליהו בא יבא ראשונה:
יב ויאמר אליהם אכן אליהו יבא ראשונה והשיב
את-הכל וכמו שכתוב על בן-האדם בן-גם-הוא
נכון להיות מענה ומדבא ונגזר מארץ חיים:
יג אפס אני אמר לכם כי גם-אליהו כבר בא
ויעשו-בו כרצונם ככתוב עליו:
יד ויהי כבאם אל-שאר התלמידים ויראו עם-רב
סביבותם וסופרים מתנפחים עמהם:
טו וכל-העם פראותם אתו השתאו תמהו וירצו
וישאלו-לו לשלום:
טז והוא שאל אותם מה-אתם מתנפחים עמהם:
יז ויען אתו אחד מן-העם רבי הבאתי לך בזה
את-בני אשר-רוח אלם מבעתו:
יח וילעת יחזיק בו וטרפנו יוריד רירו ושניו יחרק
עד-אשר יבש כחו ואמר אל-תלמידיו לגרשו ולא
יכלו:
יט ויען ויאמר אליהם הוי דור לא אמן בו עד-מתי
אהיה עמכם עד-מתי אשא אתכם הביאהו אלי
הנה:
כ ויביאהו לפניו וכאשר ראהו הרוח ויחתף אתו
חתף וטרף ויפל ארצה ויתגלל ברירו:
כא וישאל את-אביו מאיזה יום דבק בו זה ויאמר
מימי נעוריו:
כב ופעמים רבות הפילו באש ובמים להאבירו אף אם
יש-לאל ידך לעשות דבר חוסה-נא עלינו
והושיענו:
כג ויאמר אליו ישוע אם יש-לאל ידך להאמין אתה
למאמין כל-דבר יעשה:

^{טו} וְאִם-עֵינֶיךָ תִּכְשַׁלְּךָ נִקֵּר אֶתָּה טוֹב לָךְ לִבְאֵי
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵינַי אַחַת מֵהַיּוֹת לָךְ שְׁתִּי
עֵינַיִם וְלִהְשַׁלְּךָ אֶל-גִּיהֵנָם:
^{טז} אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה:
^{טז} כִּי כָל-אָדָם בָּאֵשׁ יִצְרָף כִּמוֹ כָּל-קַרְבֵּן בַּמִּלַּח
יִמְלַח:
^י וְהַמִּלַּח טוֹב הוּא אִךְ אִם-יִפּוּג טַעַם הַמִּלַּח בְּמָה
תּוֹכְלוּ לְתַקֵּן אֹתוֹ שְׁמְרוּ אֶת-הַמִּלַּח בְּתוֹכְכֶם
וְאֶת-הַשְּׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו:

פרק י

^א וַיִּקֶּם וַיִּלְךָ מִשָּׁם אֶל-גְּבוּל יְהוּדָה וְאֶל-מַעְבַּר לַיַּרְדֵּן
וְהַמּוֹן רֹב הוֹסִיפוּ לְהַקְבִּץ אֵלָיו וַיּוֹרֶה לָהֶם כְּפִי
מִשִּׁפְטוֹ:
^ב וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיָד
אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ:
^ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-צָוָה אֶתְכֶם מִשָּׂה:
^ד וַיֹּאמְרוּ מִשָּׂה נָתַן לָנוּ לְכַתְּב־לָהּ סֵפֶר כְּרִיתַת
וְלִשְׁלֹחָהּ:
^ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בְּעֵבּוֹר קָשִׁי לְבַכְכֶם כְּתַב לְכֶם
אֶת-הַמִּצְוָה הַזֹּאת:
^ו אֲבָל בְּיַמֵּי הַבְּרִיאָה מִקְדָּם זָכַר וּנְקָבָה עָשָׂה אִתָּם:
^ז עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק
בְּאִשְׁתּוֹ:
^ח וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד וְאִם-כֵּן אֵינָם עוֹד שְׁנַיִם כִּי
אִם-בָּשָׂר אֶחָד:
^ט לְכֵן אֵת אֲשֶׁר-חָבַר אֱלֹהִים אֶל-יִפְרַד אָדָם:
^י וּבְכִפִּית שְׁאָלוֹ אֹתוֹ תִּלְמִידוֹ שְׁנִית עַל-הַדָּבָר הַזֶּה:
^{יא} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְנָשָׂא לוֹ
אֶחָד נֶאֱמָר הוּא:
^{יב} וְאִשָּׁה כִּי-תִצָּא מִבֵּית בַּעְלָהּ וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר
נֶאֱמָר הִיא:
^{יג} וַיָּבִיאוּ אֵלָיו יְלָדִים לְבַעֲבוֹר יִשָּׁם אֶת-יָדָיו עֲלֵיהֶם
וְתִלְמִידוֹ גָּעַרוּ בְּמִבְיֵאֵיהֶם:
^{יד} וַיֵּרָא יִשׁוּעַ וַיַּחֲרֵלוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לַיְלָדִים
לִבְאֵי אֵלֵי וְאֶל-תִּכְלְאוּ אִתָּם כִּי מֵאֵלָה מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:
^{טו} אָמֵן אָנִי אֹמֵר לְכֶם מִי אֲשֶׁר-לֹא יִקְבַּל אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים כִּי-יִלָּד בֹּא לֹא-יָבֵא בָּהּ:
^{טז} וַיַּחֲבֹקֵם בְּזַרְעֹתָיו וְאֶת-יָדָיו שָׁם עֲלֵיהֶם וַיִּבְרַכֵּם:
^{יז} וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדַרְכּוֹ וַיִּרְץ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע לְפָנָיו
לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מִה-לִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁת עוֹלָם:
^{יח} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לְמַה-זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב
כִּי אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
^{יט} וְאִתָּה יְדַעַת אֶת-הַמִּצְוֹת לֹא תִרְצָח לֹא תִנְאַף לֹא
תִגְנֹב לֹא-תַעֲנֶה עַד שִׁקֵּר לֹא תַעֲשֶׂק כִּבֵּד אֶת-אָבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ:

^כ וַיִּצְעַק אָבִי הַיֵּלֶד וַיֹּאמֶר בְּדַמְעוֹת הַנְּגִי מֵאֲמִין אֲדֹנָי
הוֹשִׁיעָה לְחֹסֵר אֲמוּנָה כְּמִנִּי:
^{כא} וַיֵּרָא יִשׁוּעַ כִּי הִתְמוֹן הַלֵּךְ הַלּוֹךְ וְרֹב וַיִּגְעַר בְּרוּחַ
הַטְּמָאָה לֵאמֹר אֲנִי מִצְוָךָ צָא מִמְּנוּ רוּחַ אֲלֵם וְחַרַּשׁ
אֶל-תּוֹסֵף לְבוֹא בּוֹא עוֹד:
^{כב} וַיִּצְעַק וַיִּטְרַף אֶת-נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ וַיִּצָּא וְהַנְּעַר נִשְׁאַר
כְּמַת וְרַבִּים אָמְרוּ כִּי-גִנֹּעַ:
^{כג} וַיִּשׁוּעַ הִחְזִיק בְּיָדוֹ וַיִּקְיַמְהוּ וַיִּקֶּם:
^{כד} וַיְהִי בְּבֹאוֹ הַבַּיְתָה וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ תִּלְמִידָיו וְהֵם
לְבָדָם אֵתוֹ מִדּוּעַ לֹא מִצָּאָה יְדָנוּ אֲנַחְנוּ לְגִרְשׁוֹ:
^{כה} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִיֵּן רוּחַ רָע כִּזֶּה לֹא-יִגְרַשׁ כִּי
אִם-בְּתַפְלָה וּבְצוּם:
^{כו} וַיִּצְאוּ מִשָּׁם וַיַּעֲבְרוּ בְּגִלִּיל וְלֹא אָבָה שָׁם לְהִנְדַּע
לְאִישׁ:
^{כז} כִּי הִקְדִּישׁ עֵתוֹ לְלַמֵּד לְתִלְמִידָיו וְלָשִׁים לְפָנֵיהֶם
אִיךְ בֶּן-הָאָדָם יִסְגֵר בְּיָדֵי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר מִיִּתְהוּ
וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יוֹמַת יָקוּם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְחַי:
^{כח} וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת-דְּבָרָיו וַיִּירָאוּ לְשַׁאֵל אֹתוֹ:
^{כט} וַיָּבִיאוּ אֶל-כַּפְּרֵי-נַחֲוֹם וַיְהִי בְּכִפִּית וַיִּשְׁאַל אֹתָם
מִה-דִּין וּדְבָרִים הָיוּ בִּינֵיכֶם בְּדֶרֶךְ:
^ל וְלֹא עָנוּ דְבַר כִּי רָבוּ בִּינֵיהֶם בְּדֶרֶךְ מִי הוּא הַגְּדוֹל
בָּהֶם:
^{לא} וַיִּשָּׁב וַיִּקְרָא אֶל-שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מִי-הִתְפָּץ לְהִיּוֹת רֵאשׁוֹן עָלָיו לְהִיּוֹת אַחֲרוֹן לְכֻלָּם
וּמִשְׁרַת לְכֻלָּם:
^{לב} וַיִּחַף יֵלֶד וַיִּצְיָגְהוּ בְּתוֹכָם וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חִבְּקוּ-לוֹ
אָמַר אֲלֵיהֶם:
^{לג} מִי-הוּא הַמְּקַבֵּל בְּשָׂמִי אֶחָד הַיְלָדִים כִּזֶּה אֲתִי הוּא
מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֲתִי אֵינְנוּ מְקַבֵּל אֲתִי כִּי אִם-פָּנָי
שְׁלַחִי:
^{לד} וַיֹּאמֶר יוֹחָנָן אֵלָיו רַבִּי רְאִינוּ אִישׁ מְגֻרָשׁ רוּחוֹת
רְעוֹת בְּשִׂמְךָ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר
לֹא-הִלֵּךְ אַחֲרֵינוּ:
^{לה} וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל-תִּכְלְאוּ אֹתוֹ כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר כַּה
עָשָׂה בְּשָׂמִי נִפְלְאוֹת וְכַה יָשׁוּב יְדַבֵּר-בִּי סָרָה:
^{לו} כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לְצַרְיָנוּ לָנוּ הוּא:
^{לז} וְכָל-הַנִּתְּנָן לְכֶם בְּשָׂמִי כּוֹס מִים לְשִׁתוֹת עֹקֵב אֲשֶׁר
תִּכְסּוּ עַל-הַמְּשִׁיחַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לְכֶם כִּי לֹא-יֵאבֹד
שְׁכָרְוֹ:
^{לב} וְכָל-הַנִּתְּנָן מִכְּשֵׁל לְפָנָי אֶחָד הַקְּטָנִים הַמֵּאֲמִינִים בִּי
טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלָה פֶלַח-רֶכֶב עַל-צִנְאוֹ וְהִשְׁלַךְ בָּיָם:
^{לג} וְאִם-יִדְּךָ לְמִכְשׁוֹל לָךְ קִצֵּץ אֶתָּה טוֹב לָךְ לִבְאֵי
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-יָד מֵהַיּוֹת לָךְ שְׁתִּי יָדִים וְלִבְאֵי
אֶל-גִּיהֵנָם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַד-עוֹלָם תּוֹקֵד:
^{לד} אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה:
^{לה} וְאִם-נִבְּלָךְ לְמִכְשׁוֹל לָךְ קִצֵּץ אֶתָּה טוֹב לָךְ לִבְאֵי
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-רֶגֶל מֵהַיּוֹת לָךְ שְׁתִּי רַגְלִים וְלִבְאֵי
אֶל-גִּיהֵנָם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה:
^{לו} אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה:

כ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי שְׁמֵרַתִּי מִנְעוּרַי:
כא וַיִּרְאֶהוּ יְשׁוּעַ וַיֶּאֱהָבֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד אֶחָת אֶתָּה
חֹסֵר לָךְ מִכֹּר אֶת-כָּל-אַשְׁרֵי-לָךְ וְתֵן לְעֲנֻיִים
וְהָיָה-לָךְ אוֹצֵר בְּשָׂמַיִם וּבֹא שָׂא אֶת-הַצֶּלֶב וְלָךְ
אֶחָדִי:

כב וַיִּפְּלוּ פָּנָיו עַל-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּתְעַצֵּב אֶל-לְבוּוֹ וַיִּלְחָץ-לוֹ
פִּי-וְנֹכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:

כג וַיִּבֹט יְשׁוּעַ מִסָּבִיב וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו מַה-קָּשָׁה
לְבַעֲלֵי נֹכְסִים לְבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כד וַיִּשְׁתַּוְּמָמוּ תַלְמִידָיו עַל-דְּבָרָיו וַיֹּסֶף יְשׁוּעַ וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי מַה-כָּבֹד לְבַטְחִים עַל-חֵילָם
לְבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כה נִקַּל לְגַמֵּל לְעַבְדֵי דָבָר חַר הַמַּחַט מִבֹּא עֲשִׂיר
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כו וַיֹּסִיפוּ לְהִשְׁתַּוְּמָם יֵתֵר מֵאֵד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו
וּמִי אִפּוֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ:

כז וַיִּכְּתֹבֵם יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אָדָם יִפְּלֵא הַדָּבָר אִךְ
לֹא מֵאֱלֹהִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְּלֵא כָּל-דָּבָר:

כח וַיִּחַל פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנֵה אֲנַחְנוּ עוֹבְדֵינוּ אֶת-כָּל
וַיִּלְחָץ אֶחָדִי:

כט וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר
עוֹבֵב בֵּית אוֹ אַחִים אוֹ אַחִיוֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ
אֶת-אִשְׁתּוֹ אוֹ בָּנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן הַבְּשׂוּרָה:

ל אֲשֶׁר לֹא יִמְצֵא לְרַגְלֵי הַרְדִּיפּוֹת בְּעַת הַזֹּאת מֵאֵה
שְׁעָרִים בְּתַיִם וְאֶחָדִים וְאֶחָיוֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשְׂדוֹת
וְלַעֲתִיד לְבֹא חַיִּי עוֹלָם:

לא וְרַבִּים הֵם הָרֵאשִׁינִים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָיִם וְהָאַחֲרָיִם
רֵאשִׁינִים:

לב וּבַהֲיֹתָם בְּדֶרֶךְ לְעֹלוֹת יְרוּשָׁלַיִם וַיִּלְחָץ יְשׁוּעַ
לְפָנֵיהֶם וְהֵם הִלְכוּ אַחֲרָיו בְּמַגּוֹר וַפְּחַד וַיִּקַּח אֵלָיו
שְׁנֵית אֶת-שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיִּחַל לְהַגִּיד לָהֶם אֶת-אֲשֶׁר
יִקְרָה אֹתוֹ לֵאמֹר:

לג הֲנֵה אֲנַחְנוּ עֹלִים יְרוּשָׁלַיִם וּבֵן-הָאָדָם יִסְגֵר בִּידֵי
רָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אֹתוֹ לְמוֹת
וְנָתַן אֹתוֹ בִּידֵי הַגּוֹיִם:

לד וְהֵם יִהְתְּלוּ בוֹ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּכְהוּ בְּשֻׁטִים וַיִּמִּיתֵהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקּוּם וַיַּחֲיֶה:

לה וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו יַעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵנוּ בְּגִיזְבָדֵי לֵאמֹר רַבְּנוּ
חַפְצִים אֲנַחְנוּ כִּי-תַעֲשֶׂה לָנוּ אֶת אֲשֶׁר-נִשְׂאָל מִמֶּךָ:

לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה-תְּחַפְּצֶכֶם כִּי-אֲעֲשֶׂה לָכֶם:

לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תְּנֵה-לָנוּ לְשִׁבְתֵי אַחַד לַיְמִינְךָ וְאֶחָד
לְשִׁמְלֶךָ בְּכַבּוֹדְךָ:

לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ לֹא יִדְעֶתֶם אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלּוּן
הַתּוֹכְלוּ לְשִׁתּוֹת אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אָנִי אֲשַׁתֶּה
וְלֵהֲטַבֵּל בְּטַבִּילָה אֲשֶׁר אֲטַבֵּל אָנִי:

לט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נוֹכַל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֶת-הַכּוֹס
אֲשֶׁר אֲשַׁתֶּה תִּשְׁתּוּ וּבְטַבִּילָה אֲשֶׁר אֲטַבֵּל תִּטַּבְּלוּ:

מ אָבֵל לְשִׁבְתֵי לַיְמִינִי וְלְשִׁמְאַלִי אֵין בְּיָדֵי לְתַת כִּי
אִם-יִתְּנֵן לְאֲשֶׁר נִכּוֹן לָהֶם:

מא וְהַעֲשִׂרָה בְּשִׁמְעָם זֹאת חָרָה אַפָּם בַּיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵנוּ:
מב וַיִּקְרָא יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יִדְעֶתֶם כִּי הַנּוֹכְחִים
לְמִשַׁל בְּגוֹיִם מִשְׁלִיִם בָּם כְּשָׂרִים בְּעַבְדֵי
וּגְדוּלֵיהֶם שְׁלֻטִים עֲלֵיהֶם:

מג וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם-מִי הַחֲפִץ לְהִיּוֹת גְּדוֹל
בְּכֶם יִהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁרַת:

מד וּמִי מִכֶּם הַחֲפִץ לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה עֶבֶד לְכָל:
מה כִּי גַם בֶּן-הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יִשְׁרָתֵהוּ אַחֲרָיִם כִּי
אִם-לְשִׁרַת וְלָתַת אֶת-נַפְשׁוֹ כְּכֹר בְּעַד-רַבִּים:

מו וַיָּבֵאוּ אֶל-יְרִיחוֹ וַיְהִי בַצָּאתוֹ מִן-הָעִיר וְתַלְמִידָיו
וְהַמּוֹן עִם-רַב אַחֲרָיו וְהִנֵּה בְרִטְמִי בֶן-טִימִי עוֹרֵר
מִבִּקְשׁ נְדָבוֹת יֹשֵׁב עַל-יַד הַדָּרֶךְ:

מז וּבְשִׁמְעוֹ כִּי יְשׁוּעַ הִנְצִיר עֹבֵר שָׁם וַיִּחַל לְצַעֵק
וְלִקְרֹא רַחֵם-נָא עָלַי יְשׁוּעַ בֶּן-דָּוִד:

מח וַיִּגְעַרוּ-בּוֹ רַבִּים לְהַחֲשׂוֹתוֹ וְהוּא קָרָא בְּיֵתֵר אִמָּץ
לֵאמֹר בֶּן-דָּוִד רַחֵם-נָא עָלַי:

מט וַיַּעֲמֵד יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרֹאוּ-לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְעוֹרֵר וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו חֲזַק קוּם-לָךְ הִנֵּה הוּא קֹרְאֶךָ:

נ וַיִּשְׁלַף אֶת-בַּגְּדוֹ מֵעַלָיו וַיִּקָּם וַיָּבֵא לְפָנָי יְשׁוּעַ:

נא וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-תְּבַקֵּשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ
וַיֹּאמֶר הָעוֹרֵר רַבּוּנִי לְהִשִּׁיב לִי אוֹר עֵינָי:

נב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לָךְ אֲמוֹנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָךְ וְאוֹר
עֵינָיו שָׁב אֵלָיו כְּרָגַע וַיִּלְחָץ אַחֲרָיו בְּדֶרֶךְ:

פֶּרֶק י א

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לְבֹא יְרוּשָׁלַיִם אֲצֵל בֵּית-פְּגַי
וּבֵית-עֲנָנָה בְּהַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:

ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגַד וְהִזֵּה
כַּבָּאֲכֶם שָׁמָּה תִמְצְאוּ לְפָנֵיכֶם עֵיר אֲסוּר אֲשֶׁר
לֹא-תִרְכַּב עָלָיו אִישׁ הַתִּירוֹ אֹתוֹ וְהִבִּיֵּאֵהוּ אֵלַי:

ג וְכִי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם אִישׁ לְמָה תַעֲשׂוּ כִּזְאת וְנִאֲמַרְתֶּם
אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ וְאֵן יַחֲשִׁי לְשִׁלְחוֹ הִנֵּה:

ד וַיִּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ אֶת-הָעִיר אֲסוּר מִחוּץ לְשַׁעַר
עַל-פְּתַח עֵינַיִם וַיִּתִּירוּ אֹתוֹ:

ה וַנִּאֲשָׁם מִן-הָעַמֵּדִים שָׁם אָמְרוּ אֲלֵיהֶם לְמָה תַעֲשׂוּ
כִּזְאת כִּי תִתִּירוּ אֶת-הָעִיר:

ו וַיַּעֲנוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְשׁוּעַ וַיַּנִּיחוּ לָהֶם:

ז וַיָּבִיאוּ אֶת-הָעִיר אֶל-יְשׁוּעַ וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו
אֶת-בְּגִדֵיהֶם וְהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶם:

ח וְרַבִּים פָּרְשׂוּ אֶת-בְּגִדֵיהֶם עַל-פָּנָי הַדָּרֶךְ וַנִּאֲשָׁם
אַחֲרָיִם שִׁטְחוּ לְרַגְלָיו זְמֵרוֹת עֲצִים אֲשֶׁר כָּרְתוּ
בְּשִׂדָּה:

ט וְהֵהָלְכִים לְפָנָיו עִם-הַבָּאִים אַחֲרָיו עָנוּ וַקְרְאוּ
הוֹשַׁע-נָא בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה:

י בְּרוּכָה מַלְכוּת דָּוִד אֲבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה
הוֹשַׁע-נָא בְּשֵׁם מְרוֹם:

א^א וַיָּבֹא יִשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא אֶת-כָּל-אֲשֶׁר שָׁם מִסְבִּיב וּלְפָנוֹת עָרֹב יֵצֵא אֶל-בֵּית-עֲנָנָה עִם-שָׁנָיִם הַעֲשָׂר:

ב^ב וַיְהִי מִמִּחְרַת בְּצֵאתָם מִבֵּית-עֲנָנָה וַיֵּרָעֵב:

ג^ג וַיֵּרָא תְּאֵנָה אַחַת מִרְחוֹק אֲשֶׁר הוֹצִיָּאה עֲלֵימָּה וַיָּבֵא לְרֵאוֹת אִם-יִמְצָא בָּהּ פְּרִי-מֵאֵכֶל וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא-יִמְצָא בָּהּ זֹלָתִי עֲלֵימָּה לְבָדָם כִּי עַתָּה תִּתְּאֵנִים עוֹד לֹא הִגִּיעָה:

ד^ד וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא יֵאָכֵל עוֹד אִישׁ מִפְּרִיָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם וּתְלַמְדִי שְׂמֵעו אֶת-הַדְּבָר:

ה^ה וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיֵּלֶךְ יִשׁוּעַ אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּחַל לְגַרֵּשׁ מִשָּׁם אֶת-הַמּוֹכְרִים וְאֶת-הַקּוֹנִיָּים וְאֶת-שִׁלְחָנוֹת מִחִלְפֵי הַכֶּסֶף הַפָּה וְאֶת-מוֹשְׁבוֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים:

ו^ו וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְהַעֲבִיר כְּלִים דְּרָךְ הַמִּקְדָּשׁ:

ז^ז וַיּוֹרָה לָהֶם לֵאמֹר הֲלֹא כָתוּב כִּי בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הַעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעֲרַת פְּרָצִים:

ח^ח וַרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים שָׂמְעוּ וַיִּתְנַכְּלוּ לְהַאֲבִידוֹ כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּל-הָעָם הִתְפַּלְּאוּ עַל-תּוֹרָתוֹ:

ט^ט וַיּוֹם יוֹם כָּבֹד הָעָרֹב יֵצֵא אֶל-מַחוּץ לְעִיר:

י^י וַיְהִי בִבְקֹר וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּרָאוּ אֶת-הַתְּאֵנָה כִּי יָבִשָׁה מֵעַנְף וְעַד-שָׂרֶשׁ:

יא^{יא} וַיִּזְכּוּ פְטָרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הִנֵּה יָבִשָׁה הַתְּאֵנָה אֲשֶׁר אָרְרָת:

יב^{יב} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהֶם רַעוּ אֲמוֹנָה בְּאֵלֵיהֶם:

יג^{יג} אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יֹאמֶר אֶל-הַהָר הַזֶּה הִנְשֵׂא וְהִתְנַפֵּל אֶל-תּוֹךְ הַיָּם וְלֹא יִפְלֹג בְּלִבּוֹ כִּי אִם-יֵאֱמִין כִּי יְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר בֶּן יְהִיָּה-לוֹ:

יד^{יד} עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם עַל-כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ וְתִתְפַּלְּלוּ בְּטַחוּ כִּי יַעֲשֶׂה לָכֶם וְכֵן יַעֲשׂ:

טו^{טו} וְכִי-תַעֲמְדוּ לְהִתְפַּלֵּל סִלְחוּ לְכָל-אִישׁ אֶת אֲשֶׁר חָטָא לָכֶם לְמַעַן גַּם-אֲבִיכֶם בְּשָׂמַיִם יִסְלַח לָכֶם אֶת-חַטֹּאתֵיכֶם:

טז^{טז} וְאִם-לֹא תִסְלַחוּ אֹתָם גַּם-אֲבִיכֶם שְׂבַשְׂמַיִם לֹא-יִסְלַח לָכֶם אֶת-חַטֹּאתֵיכֶם:

יז^{יז} וַיִּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִמָּה וַיְהִי הוּא מִתְּהַלֵּךְ בַּמִּקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו רְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּנְקִיָּים:

יח^{יח} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּאֵיזָה רְשִׁיּוֹן אַתָּה עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי-נָתַן לָךְ הַרְשִׁיּוֹן הַזֶּה לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה:

יט^{יט} וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֵלֵיהֶם אֲשַׁאל מִכֶּם דְּבָר וּתְנוּ לִי מַעֲנָה וְאֵז אֲגִיד לָכֶם בְּאֵיזָה רְשִׁיּוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

כ^כ הַגִּידוּ לִי טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי-מִי הִיתָה מְצֻנָּה מִן-הַשָּׂמַיִם אוֹ מִבְּנֵי-אָדָם תְּנוּ לִי מַעֲנָה:

כא^{כא} וַיְהִי הֵם שֹׁקֵלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם-נֹאמַר מִן-הַשָּׂמַיִם יֹאמַר וּמִדּוּעַ לֹא הִיאֲמַנְתֶּם לוֹ:

כב^{כב} וְאִם-נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יֵרְאִים אֲנַחְנוּ אֶת-הָעָם כִּי-כָלֵם חִשְׁבוּ אֶת-יּוֹחָנָן לְנִבִּיאַ גֵּאֲמָן:

כג^{כג} וַיַּעֲנוּ אֶת-יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יָדַעְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יִשׁוּעַ גַּם-אֲנִי לֹא אֲגִיד לָכֶם בְּאֵיזָה רְשִׁיּוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

פרק יב

א^א וַיִּפְתַּח בְּמִשְׁלַל פִּיּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אִישׁ נָטַע כֶּרֶם וַיַּעֲזֶקְהוּ מִסְבִּיב וַיִּקַּב חֶצֶב בּוֹ וַיִּבֶן מַגְדֵּל בְּתוֹכוֹ וַנְּתַן אֹתוֹ לַנְּטָרִים וְהֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ לְמַרְחוֹק:

ב^ב וּלְעַת הַבְּצִיר שָׁלַח אֶת-עַבְדּוֹ לְקַחַת מִיַּד הַנְּטָרִים מִפְּרֵי הַכֶּרֶם:

ג^ג וַיִּתְּפְשׂוּ בּוֹ וַיַּכּוּהוּ וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ רִיקָם:

ד^ד וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח אֵלֵיהֶם עֶבֶד אַחֵר וְאֹתוֹ סָקְלוּ בְּאֲבָנִים וַיִּפְּצְעוּ אֶת-רֵאשׁוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ בְּחֶרֶפָה גְדוֹלָה:

ה^ה וַיִּשְׁלַח אֵלֵיהֶם עוֹד אַחֵד וְאֹתוֹ הִרְגוּ וְכֵן אַחֲרֵיהֶם רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר הִכּוּ וּמֵהֶם אֲשֶׁר הִרְגוּ:

ו^ו וַיְהִי-לוֹ עוֹד בֶּן יְחִיד אֲשֶׁר אֶהָב וְאֹתוֹ שָׁלַח אֵלֵיהֶם אַחֲרֵי כָלֵם כִּי אָמַר אֶת-בְּנֵי יִירָאוּ:

ז^ז וְהַנְּטָרִים הֵהֵם רָאוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֲחֵיו הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ לָכּוּ וְנִהְרְגָהוּ וְלָנוּ תִּסַּב הַנִּזְחָלָה:

ח^ח וַיִּתְּפְשׂוּ-בּוֹ וַיַּהַרְגוּהוּ וַיִּשְׁלִיכוּהוּ אֶל-מַחוּץ לְכֶרֶם:

ט^ט וּמָה אֲפֹא יַעֲשֶׂה בְּעַל הַכֶּרֶם הוּא יָבֵא וְהַאֲבִיד אֶת-עַבְדֵי הָאֲדָמָה וְאֶת-כֶּרְמּוֹ יִתֵּן בְּיַדֵּי אַחֲרִים:

י^י הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת-הַכְּתוּב הַהוּא אָבֵן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה:

יא^{יא} מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאת בְּעֵינֵינוּ:

יב^{יב} וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְשׂוּ אֹפֶס כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי הָעָם בְּאֲשֶׁר הִבִּינוּ כִּי עֲלִיָּהֶם דְּבַר אֶת-הַמִּשְׁלַל הַזֶּה וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם:

יג^{יג} וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִן-הַפְּרוּשִׁים וּמֵאֲנָשֵׁי הַיְּרֻדוֹס לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדִבְרֵיו:

יד^{יד} וַיָּבֹאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ יָדַעְנוּ כִּי-אִישׁ גֵּאֲמָן אַתָּה וְלֹא-תִגּוֹר מִפְּנֵי אִישׁ כִּי לֹא תִשָּׂא פָנָי גָּבֵר וְאֶת-דְּרָךְ אֱלֹהִים תּוֹרָה בְּמִישְׁרִים הַנְּכוּן הוּא לְתַתּ מַס לְקִיסָר אִם-אֵין הַנְּתַן אוֹ לֹא נָתַן:

טו^{טו} וְהוּא בִּרְאֵתוֹ אֶת-חֲנֻפְתָּם אָמַר אֵלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִּנְסוּנֵי הַבִּיאוּ לִי דִינָר אֶחָד וְאָרְאָה:

טז^{טז} וַיָּבִיאוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַכְּתָבַת הַהַנְּהָ וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:

יז^{יז} וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֵלֵיהֶם הָבּוּ אֲפֹא לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֹאֵלֵהֶם אֶת אֲשֶׁר לֹאֵלֵהֶם וַיִּתְּמָהוּ עֲלָיו עַד-מָאֵד:

יח^{יח} וַיָּבֹאוּ אֵלָיו צַדִּיקִים הָאֲמֹרִים כִּי-אֵין תְּקוּמָה לְמַתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:

יט^{יט} רַבְּנוּ הִנֵּה מִשָּׂה כָּתוּב לָנוּ כִּי יָמוּת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים וְעִזַּב אִשָּׁה וּבֶן אֵין לוֹ יְבָמָה יָבֵא עֲלֵיהָ וְהַקִּים זָרַע עַל-שֵׁם אַחֲיוֹ:

כ ונאִתְּנוּ הָיָו שְׁבַע אַחִים הִרְאִשׁוּן מֵהֶם לָקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת וְלֹא־הִשְׁאִיר זָרַע אַחֲרָיו :

כא וְהִשְׁנִי יָבֵם אֹתָהּ וַיָּמָת גַּם־הוּא לֹא בָנִים וְכִמוֹ־כֵן הִשְׁלִישִׁי :

כב עַד אֲשֶׁר פְּלִי־הַשְּׁבַעָה בְּעִלּוּהָ וַיָּמֹתוּ וַזָּרַע לֹא־הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם וְאַחֲרֵי כָל־מָתָה גַּם־הָאִשָּׁה :

כג וְעַתָּה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתִקּוּמָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִיָּתָה אִשְׁתְּ פְּלִי־הַשְּׁבַעָה :

כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר שְׁגִיתֶם בּוֹ כִּי אֶת־הַתּוֹרָה לֹא יָדַעְתֶּם וְלֹא אֶת־נִפְלְאוֹת אֵל :

כה כִּי בְּתִקּוּמְתֶם מִן־הַמֵּתִים לֹא יִבְעִלוּ וְלֹא תִבְעֲלֶנָה כִּי אִם־יִהְיוּ כְּמִלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם :

כו וְעַל־דֵּבַר הַמֵּתִים כִּי־יִקְיֶצוּ הֲלֹא קָרַאתֶם בְּסֹפֶר מֹשֶׁה פֶּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּסִנְיָה לֵאמֹר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב :

כז וְהוּא אֵינְנוּ אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים שְׁגִיתֶם הַרְבֵּה מְאֹד :

כח וְאָחַד מִן־הַסּוֹפְרִים בָּא וַיִּשְׁמַע אֹתָם גִּדְּבָרִים יַחְדָּו וּבְרֵאתוֹ כִּי הֵיטֵב עָנָה עַל־דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁאַלְהוּ מֵה־רְאִשִׁית פְּלִי־הַמִּצּוֹת :

כט וַיַּעַן יְשׁוּעַ הִרְאִישְׁנָה הֲלֹא הִיא שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

ל וְאֶהְבֶּתְ אֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מִדְּעֶךָ וּבְכָל־מַאֲדְךָ זֹאת הִיא הַמִּצְוָה הִרְאִישְׁנָה :

לא וְהִשְׁנִיָּה הֲלֹא הִיא וְאֶהְבֶּתְ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ וְאֵין מִצְוָה גְדוּלָה מִשְׁתִּים אֵלָהּ :

לב וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַסּוֹפֵר אָמֵן רַבִּי אָמַת דִּבְרַתְּ כִּי אֶחָד הוּא וְאֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ :

לג וְלֹא־הִבָּה אֹתוֹ בְּכָל־לֵב וּבְכָל־מִדְּעָה וּבְכָל־מַאֲד וְלֹא־הֵב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כְּנַפְשׁוֹ הִיא גְדוּלָה מִכָּל־עִלָּה וְנִבְּחָ :

לד וַיִּרְא יְשׁוּעַ כִּי־הִשְׁכִּיל לַעֲנוֹת אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּךְ לֹא־רַחֲוֹק מִמְּלַכּוֹת אֱלֹהִים וְלֹא־הֵעִז עוֹד אִישׁ לְהִתְנַפֵּחַ עִמוּ בַּדְּבָרִים מֵהַיּוֹם הַזֶּה וְנִמְעַלָּה :

לה וַיְהִי בַּהוֹרֹת יְשׁוּעַ בְּמַקְדָּשׁ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵיךְ יֹאמְרוּ הַסּוֹפְרִים כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד הוּא :

לו וְדוֹד הֲלֹא הוּא אָמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נָאֵם יְהוָה לְאֹדְנֵי שֶׁב לִימֵינִי עַד־אִשִּׁית אִיכֶיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ :

לז וְאִם־דָּוִד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אֵיךְ הוּא בָּנוּ וְרַב הָעָם הִקְשִׁיבוּ לְדִבְרָיו בְּעַגְג־רֵב :

לח וַיִּוֹסֵף לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִן־הַסּוֹפְרִים הַמִּתְעַנְּגִים עַל־לִבְתָּם מְלַבְּשִׁים מְעִיל וְעַל־שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לְהֵם בְּשׁוֹנְקִים :

לט עַל־הַמּוֹשְׁבוֹת הַרְאִישִׁים בְּבִתֵּי־הַכְּנֶסֶת וְעַל־הַמְּקוֹמוֹת הַנּוֹכְדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה :

מ הַאֲכָלִים אֶת־בִּתֵּי אֲלֻמָּנוֹת וּלְמַרְאָה עֵין יָרְבוּ תִפְלָה אֵלָה הֵם אֲשֶׁר יִנְטָה עֲלֵיהֶם קוֹ הַמִּשְׁפָּט פִּי שָׁנִים :

מא וְכֹאֲשֶׁר יְשׁוּעַ יָשָׁב לְנֹכַח אַרְוֹן הָאוֹצֵר וַיִּרְא אֶת־הָעָם נֹתְנִים בּוֹ מְעוֹת וְרַבִּים עֲשִׂירִים נֹתְנוּ הַרְבֵּה :

מב וַיֹּאשֶׁה אֲלֻמָּנָה עֲנִיָּה בָּאָה וַתִּשֶׂם שֵׁם שְׁתֵּי פְרוּטוֹת הֵן רְבַע אֶסֶר :

מג וַיִּקְרָא אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הָאֲלֻמָּנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת הַרְבֵּתָה לְתַת מִכָּל־הַנּוֹתְנִים פֶּה אֶל־אַרְוֹן הָאוֹצֵר :

מד כִּי כָל־כֶּסֶף נֹתְנוֹ מִמּוֹתְרָם וְהִיא מִמְּחֻסְרָה נֹתְנָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת פְּלִי־מִחְיָתָהּ :

פֶּרֶק יג

א וַיֵּצֵא מִן־הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִתַּלְמִידָיו רַבִּי רָאָה אֶת־הָאֲבָבִים וְאֶת־הַבְּנִינִים הָאֵלֶּה מֵה־נִּהְדְּרוּ :

ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ הַרְאִיתָ אֶת־הַבְּנִינִים הַנּוֹשָׁגִים הָאֵלֶּה כָּל־כֶּסֶף יִהְרָסוּ לֹא־תִשָּׂאָר פֶּה אֶבֶן עַל־אֶבֶן :

ג וּבְשִׁבְתוֹ עַל־הַר הַזֵּיתִים לְנֹכַח הַהֵיכָל וַיִּשְׁאַלְהוּ פְּטְרוֹס וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחָנָן וְאַנְדֵּרֵי בַּהֲיוֹתָם אֹתוֹ לְבַדָּם לֵאמֹר :

ד הַגִּד־נָא לָנוּ מַתִּי תִקְרָאָנָה אֵלָהּ וּמֵה־הוּא הָאוֹת לְמוֹעֵד הַהוּא כִּי כָל־אֵלֶּה תִכְלִינָה :

ה וַיַּחַל יְשׁוּעַ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־יִתְעַז אֶתְכֶם אִישׁ :

ו כִּי רַבִּים יָבֹאוּ בְּשֵׁמִי וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲנִי הוּא וְהִתְעִזוּ אֶת־רַבִּים :

ז וְכִי־תִשְׁמְעוּ קְרֻבוֹת וּשְׁמַעוֹת מִלְחָמָה אֶל־תִּבְהַלּוּ כָל־אֵלֶּה תִהְיִינָה וְעוֹד לֹא־זָה הַקֶּץ :

ח כִּי־יִקּוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמִמְּלָכָה עַל־מִמְּלָכָה וְרַעַשׁ עַל־רַעַשׁ יָבֹא וְרַעַב מֵהוּמוֹת וְכָל־אֵלֶּה נֶק רַאשִׁית הַחֻבְלִים :

ט וְאַתֶּם הַשְּׁמָרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם בִּיְדֵי הַסְּנֵהְדִרִין וְתִכְפוּ בְּבִתֵּי־הַכְּנֶסֶת וּבַעֲבוּרֵי תַעֲמָדוֹ לְפָנֵי מַשְׁלִיִּם וּמְלָכִים לְעֵדוֹת לְהֵם :

י וְהַבְּשׂוּרָה תִקְרָא רֵאשִׁינָה בְּקֶרֶב פְּלִי־הַגּוֹיִם :

יא וְכִי־יִוָּלְכוּ אֶתְכֶם לְהַסְגִּירְכֶם בִּיְדֵי הַמִּשְׁפָּט אֶל־תִּדְאָגוּ וְאֶל־תִּחַשְׁבוּ בְּטָרְסָם בֹּא הַמוֹעֵד מֵה־תִּדְבְּרוּ כִּי כֹאֲשֶׁר יוֹשֵׁם בְּפִיכֶם בְּעַת הַהִיא כֵּן תִּדְבְּרוּן כִּי לֹא אַתֶּם הַמְּדַבְּרִים כִּי אִם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ :

יב וְאַחַס יִסְגִּיר אֶת־אַחֲיוֹ לְמָנוֹת וְאַב אֶת־בָּנוּ וְקָמוּ בָנִים עַל־אַבוֹתָם וְהִמִּיתוּ אֹתָם :

יג וְאַתֶּם שְׂנוּאִים תִּהְיוּ לְכָל־אֲדָם לְמַעַן שְׁמִי אֶךְ הַמְּחַכָּה עַד־הַקֶּץ הוּא יִנְשָׁע :

יד וְכִי תִרְאוּ אֶת־הַשְּׁקוּץ הַמְּשִׁמֵם הַנֹּאֲמָר בִּיד־דִּנְיָאֵל הַנִּבְיָא עֵמֵד בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ הַקָּרָא יָבִין אֹז אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוּדָה יְנוֹסוּ אֶל־הַהָרִים :

טו וּמִי אֲשֶׁר עַל־הַגֵּג לֹא יֵרֵד הַבְּיָתָה וְלֹא יָבֹא לְקַחַת מִתּוֹכוֹ מֵאוּמָה :

טו ומי אשר בשדה לא ישוב לביתו לקחת את-שמלתו:

יז אף אוי להרות ולמיניקות בימים ההמה:

יח ואתם התפללו לבלתי תהיה זאת בחרף:

יט כי הימים האלה ימי צרה הם אשר כמוה לא-היתה מראשית ימי הבריאה אשר ברא אלהים עד-היום הנה וכמוה לא-תסוף:

כ ולולא יקצר יהנה את-הימים האלה לא-ינצל כל-בשר אף למען בחייתו אשר רצה בם יקצר את-הימים האלה:

כא וְאִזּוּ אִם-יֵאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ הֲנֵה מְשִׁיחַ פֹּה אוֹ הֲנֵה שֵׁם אֶל-תִּאְמָנֵנוּ:

כב כי משיחי שקר ונביאי כזב יקומו ונתנו אותם ומופתים לנסות אם יש-לאל ידם להתעות גם-את-הבחירים:

כג ואתם השמרו בנפשותיכם ראו כי מראש הגדתי לכם את-כל:

כד אף בימים ההם כעבור הצרה ההיא תחשף השמש והירח לא-יגיה אורו:

כה הכוכבים יפלו מן-השמים וצבא המרום ינעו:

כו וְאִזּוּ יֵרָאוּ אֶת-בְּנֵי-הָאָדָם בָּא בַעֲנָנִים בַּעֲזוֹ וּבַהֲדָר גָּדוֹל:

כז והוא ישלח את-מלאכיו ויקבץ את-בחייתו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד-קצה השמים:

כח וקחו לכם משל מן-התאנה אם רטוב ענפה ועליה צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ:

כט וכן גם-אתם כאשר תראו כי קמו כל-אלה ידוע תדעו כי-קרוב הוא לפתח:

ל אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר-יקומו כל-אלה:

לא השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו:

לב ועל-מועד היום ההוא והשעה ההיא אין איש ידע ולא מלאך בשמים ולא הבן בלתי האב:

לג על-כן שימו לבבכם שקדו והתפללו כי אינכם ידעים מתי יבא המועד הזה:

לד הלא הוא כאיש נסע אל-מחוז לארץ אשר עזב את-ביתו ויחלק את-המשרה לעבדיו לאיש איש את-מלאכתו ואת-השער צנה לשקד על-השער:

לה לכן התיצבו על-משמרתכם כי לא תדעו מתי יבא בעל הבית אם-בערב או-בחצי הלילה אם-לעת קרא התרנגול או כאור הבקר:

לו פן-יבא פתאום ומצא אתכם ישנים:

לז ואת אשר אני אמר לכם הנני אמר לכל שקדו:

פרק יד

א ויהי יומים לפני הפסח וחג-המצות ויבקשו ראשי הכהנים והסופרים לתפשו בערמה ולהמיתו:

ב אף אמרו לא בחג פן-תתערר מהומה בעם:

ג ויהי בשבתו במסבה בבית שמעון המצרע בבית-עניה ונבא אשה וכידה צלחית שמן גרד וד ויקר-ערף מאד ותשבר את-הצלחית ותצק אתו על-ראשו:

ד וירע הדבר בעיני אנשים מן-הישיבים שם ויאמרו בנפשם על-מה נבלע השמן הזה:

ה הלא טוב היה לתתו בכסף כערכו יותר משלש מאות דינר ויחלק מכרו לעניים וילנו עליה:

ו ויאמר ישוע הניחו לה למה-זה תלאו אתה הלא טוב גמלתני:

ז כי את-העניים תמצאו לפניכם תמיד ובכל-עת אשר תרצו תוכלו להיטיב להם ואתי לא-תמצאו לפניכם תמיד:

ח והיא עשתה כאשר מצאה ידה כי הקדימה ותמשח את-בשרי לקבורה:

ט אמן אני אמר לכם בכל-מקום אשר תשמע הבשורה בכל-הארץ יספור גם-אשר עשתה היא לה לזכרון:

י ויהודה איש-קריית אחד משנים העשר הלך אל-ראשי הכהנים ויאמר להסגיר אתו בידם:

יא והם כשמעם בן שמחו ויבטיחו לתת-לו כסף ויבקש תאנה להסגיר אתו:

יב ויהי בראשון לחג המצות למועד זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תרצה כי גלף להכין לך לאכל את-הפסח:

יג וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ופגע בכם איש נשא כד-מים לכו אחריו:

יד ובפתח אשר יבא תאמרו שם אל-בעל הבית כה אמר רבנו איה חדר הארחים לי ולתלמידי לאכל שם את-הפסח:

טו והוא ירצה לכם עלזה גדולה רצופה כסותות וערוכה בכל ושם תכינו לנו:

טז ויצאו התלמידים ויבאו העירה וימצאו באשר דבר להם ויכינו את-הפסח:

יז ויהי בערב ויבא שם עם-שנים העשר:

יח ובעוד הם אכלים במסבם ויאמר ישוע אמן אני אמר לכם כי אחד מכם האכל עמדי יסגירני:

יט ויצר להם מאד ויאמרו איש איש מהם אליו האני הוא הלא:

כ ויאמר אליהם אחד משנים העשר הטבל את-ידו עמי בקערה:

כא הן בן-האדם הלך כפתיב עליו אף אוי לאיש ההוא אשר יסגיר את-בן-האדם ביד מבקשי נפשו טוב היה לאיש ההוא אם לא-יצא מרחם:

כב ויהי באכלם ויקח ישוע את-הלחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי:

כג ויקח את-הכוס ויברך ויתן להם וישתו כלם:

כ"ד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֶה הוּא דְמֵי דַם-הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
 הַשְּׂפֹךְ בְּעַד רַבִּים:
 כ"ה אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרִי הַגֶּפֶן
 עַד-הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר חָדַשׁ אֲשַׁתְּהוּ בְּמַלְכוּת
 הָאֱלֹהִים:
 כ"ו וַיִּקְרְאוּ אֶת-הַלֵּל וַיִּצְאוּ אֶל-הַר הַזֵּיתִים:
 כ"ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הֵן כָּלְכֶם תִּכְשְׁלוּ בִּי בַלֵּילָה
 הַזֶּה כִּי כְתוּב אִכָּה אֶת-הָרֶעִי וּתְפוּצִין הַצֹּאן:
 כ"ח וְאַחֲרֵי תְקוּמַתִּי מִן-הַמַּתִּים אֵלַי לְפָנֶיכֶם הַגְּלִילָה:
 כ"ט וַיֹּאמֶר אֲלָיו פְּטְרוֹס אַף אִם-כֻּלְכֶם יִכְשְׁלוּ בְךָ אֲנִי לֹא
 אֶכְשֵׁל:
 ל וַיֹּאמֶר אֲלָיו יְשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ כִּי עִתָּהּ בַּלֵּילָה
 הַזֶּה טָרְסָם יִקְרָא הַתְּרַנְגָל פְּעַמַּיִם תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ
 פְּעַמַּיִם:
 לא וְהוּא הוֹסִיף לְדַבֵּר בֵּיתֵר אִמָּץ אַף אִם-יִהְיֶה עָלַי
 לָמוּת אַתָּה תִּכְחַשׁ לֹא-אֶכְחַשׁ בְּךָ וְכֵן דִּבְרוּ גַם-כָּלְכֶם:
 לב וַיָּבֹאוּ אֶל-מְקוֹם גֶּזֶר הַנִּקְרָא גֵת-שִׁמְנֹה וַיֹּאמֶר
 אֶל-תַּלְמִידָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עַד כִּי אֶתְפַּלֵּל:
 לג וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת-פְּטְרוֹס וְאֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-יוֹחָנָן וַיִּחַל
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְהַשׁוּמֵם:
 לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַפְשֵׁי מְרָה-לִי עַד מָאֵד עַד-עַד-מֹת
 עַמְדוּ-בְּזֶה וּשְׁקֹדוּ:
 לה וַיַּעֲבֹר הַלָּאָה מַעֲט מוֹצֵר וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְפַּלֵּל
 לְהַעֲבִיר מֵעָלָיו אֶת-הַשָּׁעָה אִם-יִתְכַּן הַדָּבָר:
 לו וַיִּקְרָא אָבָא אָבָא הֵן כָּל תּוֹכֵל הַעֲבֹר-נָא מֵעָלַי
 אֶת-הַפּוֹס הַזֶּה אֶת-אֶף-לֹא כְרֻזְנִי כִּי אִם-כְּפֹאֲשֵׁר רְצִיתָ
 אַתָּה:
 לז וַיָּבֹא וַיִּמְצָא שְׁנַיִם וַיִּפֵּן אֶל-פְּטְרוֹס וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּן
 הֲכִי תִישָׁן הַכִּי-לֹא יְכַלְתָּ לְשָׁקֵד שְׁעָה אַחַת:
 לח שְׁקֹדוּ וְהַתְפַּלְלוּ פֶן-תָּבֹאוּ לְמִסָּה הֵן הַרוּחַ תִּפְצָה
 אַף הַבָּשָׂר כִּפֹּה:
 לט וַיִּפֵּן וַיֵּלֶךְ-לוֹ עוֹד וַיִּתְפַּלֵּל פְּדָבְרִים הַרְאֵשְׁנִים:
 מ וַיָּשָׁב וַיִּמְצָא שְׁנַיִם עוֹד כִּי הָיוּ עֵינֵיהֶם כְּבָדוֹת
 וְלֹא יָדְעוּ מֵה-לְעֵנּוֹת אֹתוֹ:
 מא וַיָּבֹא פַעַם שְׁלִישִׁית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תְּנוּ שִׁנָּה
 לְעֵינֵיכֶם וּמְנוּחָה רַב־לָכֶם הִנֵּה בָּאָה הַשָּׁעָה
 וְכֵן-הָאֲדָם נִסְגַר בִּידֵי חֲטָאִים:
 מב קוּמוּ וְנִלְכָה הִנֵּה הַמַּסְגִּיר אֹתִי הַלֵּךְ וְקָרַב:
 מג עָדְנוּ מִדְּבַר וַיְהוּדָה אֶחָד מִשְׁנַיִם הָעֹשֵׂר בָּא פְתָאֵם
 וַעֲמוּ הַמּוֹן רַב בְּחֻרְבוֹת וּבְמַטּוֹת מֵאֵת רֵאשֵׁי
 הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:
 מד וְהַמַּסְגִּיר אֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר
 אֲנִי-שֹׁקֵל-לוֹ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אֹתוֹ שִׁימוּ עָלָיו מִשְׁמֶר
 וְהוֹלִיכֵהוּ:
 מה וַיָּבֹא וַיִּגַּשׁ אֲלָיו פְתָאֵם וַיֹּאמֶר רַבִּי רַבִּי וַיִּשְׁקָהוּ:
 מו וַיִּשְׁלַחוּ-בּוֹ אֶת-יְהוּדָה וַיִּתְפָּשֶׂהוּ:
 מז וְאַחַד מִן-הַנְּצַבִּים עָמוּ שֶׁלֶף אֶת-חֻרְבוֹ וַיִּךְ
 אֶת-עַבְדֵי הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת-אֲזָנוֹ:

כ"ח וַיִּצְעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּחֻרְבוֹת וּבְמַטּוֹת בָּאתֶם
 לְתַפֵּשׂ אֹתִי כְּפָרִיץ:
 כ"ט וַיִּיָּם יוֹם יִשְׁבְּתִי לְהוֹרֹת לָכֶם בְּמַקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם
 בִּי יָד אֶף לְהַקִּים אֶת-הַכְּתוּבִים עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת:
 נ וְהַתְּלַמִּידִים עָזְבוּ אֹתוֹ כָּלֶם וַיִּנְסוּ:
 נא וַנְּעַר אֶחָד הַלֵּךְ אַחֲרָיו וְהוּא לְבוּשׁ פְּתֻנַת-בַּד
 עַל-בָּשָׂרוֹ וַיִּאֱחָזֵהוּ:
 נב וַיַּעֲזֹב אֶת-כְּתָנָתוֹ בְּיָדָם וַיִּנְסֵם עִרָם:
 נג וַיִּזְלִיכוּ אֶת-יְשׁוּעַ אֶל-הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וַיִּקְהָלוּ עָלָיו
 כָּל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים:
 נד וּפְטְרוֹס הַלֵּךְ אַחֲרָיו מְרַחֵק עַד-לְחֻצֵר הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל
 פָּנִימָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם-הַמְּשַׁרְתִּים וַיִּתְחַמֵּם נֶגֶד
 הָאוּר:
 נה וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכָל-הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׂוּ עֲדוֹת
 עַל-יְשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:
 נו כִּי עַדוֹת-שִׁקָּר עָנוּ בּוֹ רַבִּים אָפְסֵם עַדוֹתָם לֹא
 נִמְצְאוּ כֵן:
 נז וַיִּקְוֹמוּ אַנְשִׁים וַיַּעֲנוּ עַדוֹת-שִׁקָּר בְּפָנָיו לֵאמֹר:
 נח שְׁמַעְנוּ אֹתוֹ אֹמֵר אֲנִי אֶהְרַס אֶת-הַיְכָל הַזֶּה
 מַעֲשֵׂה יָדַיִם וּבְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֶבְנֶה הַיְכָל אַחֵר אֲשֶׁר
 אֵינְנוּ מַעֲשֵׂה יָדַיִם:
 נט אַף גַּם-כְּזֹאת דִּבְרֵי עַדוֹתָם יִחַדּוּ לֹא נִכְנוּ:
 ס וַיִּקַּם הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל בְּתוֹכָם וַיִּשְׁאַל אֶת-יְשׁוּעַ לֵאמֹר
 הֲלֹא תַעֲנֶה דְבַר מֵה-זֹאת הַעִידוּ בְךָ אֵלָה:
 סא וַיִּדְם וְלֹא עָנָה מֵאוּמָה וַיִּוֹסֵף הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ
 עוֹד לֵאמֹר הַאֲתָה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן-הַמְּבֻרָךְ:
 סב וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת-בֶּן-הָאֲדָם
 יֹשֵׁב לִימִין הַגְּבוּרָה וּבָא בְעַנְיֵי הַשָּׁמַיִם:
 סג וַיִּקְרַע הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל אֶת-בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר מֵה-לָּנוּ עוֹד
 וְלַעֲדִים:
 סד הֲלֹא שְׁמַעְתֶּם גְּדוּפוֹ אִמְרוּ מֵה-דַּעְתְּכֶם וַיִּרְשָׁעוּ
 אֹתוֹ כָּלֶם כִּי-מִשְׁפָּט-מֹתוֹ לוֹ:
 סה וַיִּחַלוּ אַנְשִׁים מֵהֶם לָרֶק בּוֹ וַיִּחַפּוּ אֶת-פָּנָיו וַיִּכְהוּ
 בְּאִגְרֵף וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו הִנְבָּא לָנוּ וְהַמְּשַׁרְתִּים קָדְמוּ
 אֹתוֹ בְּמַכּוֹת לְחַי:
 סו וַיְהִי בַהֲיוֹת פְּטְרוֹס בְּחֻצֵר מִתְחַת וְתָבֹא אַחַת
 הַשְּׂפָחוֹת מִבֵּית הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל:
 סז וְתָרָא אֶת-פְּטְרוֹס מִתְחַמֵּם וְתָבֹט בְּפָנָיו וַתֹּאמֶר
 וְאֵף-אַתָּה הֵייתָ עִם-יְשׁוּעַ הַנְּצָרִי:
 סח וַיִּכְחַשׁ לֵאמֹר לֹא אָדַע וְלֹא אֲבִין אֵת אֲשֶׁר תִּדְבְּרֵי
 וַיִּצֵא חֲחוּצָה אֶל-הָאוּלָם וַיִּקְרָא אֶז הַתְּרַנְגָל:
 סט וַתִּרְאֶהוּ הַשְּׂפָחָה עוֹד וְתוֹסֵף וַתֹּאמֶר אֶל-הָעַמְדִים
 שָׁם זֶה הוּא אֶחָד מֵהֶם:
 ע וַיִּכְחַשׁ פַּעַם שְׁנִית וְעוֹד מַעֲט וְגַם-הָעַמְדִים שָׁם
 אָמְרוּ אֶל-פְּטְרוֹס אַכֵּן הִנֵּה מֵהֶם כִּי גְלִילִי אַתָּה
 וְלִשׁוֹנְךָ כָּלִשׁוֹנִים:
 עא וַיִּחַל לְעַנּוֹת בְּאֵלָה וּבְשִׁבְעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
 אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם:

ב' וַיִּקְרָא הַתְּרַנְגֵּל שְׁנֵית וַיִּזְכֹּר פְּטְרוֹס אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר
דָּבַר־לוֹ יְשׁוּעַ כִּי טָרַם יִקְרָא הַתְּרַנְגֵּל פְּעָמִים
תַּכְחֲש־בִּי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשָּׂם עַל־לְבוֹ וַיִּבָּךְ:

פרק טו

א וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַרְאִי הַכְּהֻנִּים נוֹסְדוּ־יַחַד
עַם־הַזְּקֵנִים וְהַסּוֹפְרִים וְכָל־הַסַּנְהֶדְרִין וַיֹּאסְרוּ
אֶת־יְשׁוּעַ וַיּוֹלִיכֵהוּ וַיִּסְגְּרֵהוּ בִּידֵי פִּילְטוֹס:
ב וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ פִּילְטוֹס הַאֲתָה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה אֲמַרְתָּ:
ג וַרְאִי הַכְּהֻנִּים הִבִּיאוּ עָלָיו שְׂטָנוֹת רַבּוֹת וְהוּא
לֹא־נִתֵּן מַעֲנֶה אֶף־לֹא דָבַר אֶחָד:
ד וַיּוֹסֶף פִּילְטוֹס וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר הֲאִם לֹא תַעֲנֶה דָבַר
רָאה כִּמְהַ שְׂטָנוֹת הִבִּיאוּ עָלֶיךָ:
ה וַיִּשׁוּעַ לֹא־נִתֵּן מַעֲנֶה אֶף־לֹא דָבַר אֶחָד עַד
אֲשֶׁר־הָיָה לְפָלֵא בְּעֵינֵי פִּילְטוֹס:
ו וּבְחָג הַזֶּה הַסֶּכֶן הַסֶּכֶן לְשַׁלַּח לָהֶם אֶחָד
מֵהָאֲסִירִים חֲפָשִׁי אֶת־הָאֶחָד אֲשֶׁר יִבְקָשׁוּן:
ז וַיְהִי אִישׁ וּשְׁמוֹ בַר־אֲבָא אָסוּר עַם־הַמַּרְדִּים אֲשֶׁר
רָצְחוּ נֶפֶשׁ בְּיוֹם הַמָּרְד:
ח וַיִּשְׂא הַהֶמּוֹן אֶת־קוֹלוֹ וַיַּחֲלוּ לְשַׁאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם כְּפַעַם בְּפַעַם:
ט וַיַּעַן אֹתָם פִּילְטוֹס וַיֹּאמֶר הֲתַחַפְצוּ כִּי־אֲשַׁלַּח לָכֶם
אֶת־מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:
י כִּי הַפִּיר אֲשֶׁר מַקְנָאתֶם בּוֹ הַסְּגִירָהוּ רְאִי
הַכְּהֻנִּים:
יא וַרְאִי הַכְּהֻנִּים הִסִּיתוּ אֶת־הַהֶמּוֹן כִּי יִבְקָשׁוּהוּ
לְשַׁלַּח לָהֶם רַק אֶת בַּר־אֲבָא:
יב וַיּוֹסֶף פִּילְטוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמָה אַעֲשֶׂה לָזֶה
אֲשֶׁר אַתֶּם קְרֹאִים מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:
יג וַיּוֹסִיפוּ לְצַעֵק לֵאמֹר הַצֵּלֵב אֹתוֹ:
יד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס וְלָמָּה מָה רָצָה עָשָׂה וְהֵם
הוֹסִיפוּ לְצַעֵק עוֹד יְתֵר הַרְבֵּה הַצֵּלֵב אֹתוֹ:
טו וַיּוֹאֵל פִּילְטוֹס לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן הַהֶמּוֹן וַיִּשְׁלַח לָהֶם
אֶת בַּר־אֲבָא וְאֵת יְשׁוּעַ יִסָּר בְּשׁוֹטִים וַיִּתְּנֵהוּ
לְהַצֵּלֵב:
טז וַיּוֹלִיכֵהוּ אֲנָשִׁי הַצֵּבָא אֶל־הַחֲצָר הַפְּנִימִית הוּא
פְּרַטוֹרִין וַיַּזְעִיקוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הַגְּדוּד:
יז וַיִּלְבַּשְׁהוּ מַעִיל אַרְגָּמָן וַיִּשְׂרְגוּ כְּתָר קוֹצִים וַיִּשְׁיִמוּ
עַל־רֹאשׁוֹ:
יח וַיַּחֲלוּ לְפַקְדוֹ לֵאמֹר יְחִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:
יט וְהָפּוּ אֹתוֹ בְּקִנְיָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו
וְעַל־בְּרַפְיָהֶם כָּרְעוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ:
כ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִתְּלוּ בּוֹ הַפְּשִׁיטוֹ אֹתוֹ אֶת־מַעִיל
הָאַרְגָּמָן וַיִּלְבִּישׁוּהוּ אֶת־בְּגָדָיו וַיּוֹלִיכֵהוּ לְצֵלֵב אֹתוֹ:
כא וַאֲשֶׁר אֶחָד עָבַר שָׁם כָּבְאוּ מִן־הַשָּׂדֶה הוּא שָׁמְעוֹן
הַקּוֹרִינִי אָבִי אֶלְכְּסַנְדְּרוֹס וְרוֹפּוֹס אֹתוֹ אֵלְצוּ לְהִלָּךְ
אֹתָם וְלִשְׂאֵת לוֹ אֶת־צֵלְבוֹ:

כב וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־גִּלְגַּלְתָּא אֲשֶׁר יֹאמֶר מְקוֹם
הַגִּלְגַּלְתָּ:
כג וַיִּתְּנוּ־לוֹ יַיִן מְהוּל כְּמֹר וְלֹא שָׂתָה:
כד וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ וַיַּחֲלְקוּ אֶת־בְּגָדָיו לָהֶם לְפִי הַגּוֹרָל
אֲשֶׁר הִפִּילוּ עֲלֵיהֶם לְקַח אִישׁ אִישׁ חֶלֶקוֹ:
כה וְהָעֵת אֲשֶׁר צָלְבוּ אֹתוֹ הָיְתָה הַשָּׁעָה הַשְּׁלִישִׁית:
כו וְכַתְּבַת דְּבַר־אֲשַׁמְתוּ שְׁמוֹ מִלְּמַעְלָה עַל־הָעֵץ
לֵאמֹר מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:
כז וְגַם־שָׁנִי אֲנָשִׁי חָמֵס נִצְלְבוּ עִמּוֹ אֶחָד מִיַּמִּינוֹ וְאֶחָד
מִשְׂמָאלוֹ:
כח וַיִּמְלֵא הַכְּתוּב הָאֵמֶר וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה:
כט וְהַעֲבָרִים שָׁם גִּדְּפוּ אֹתוֹ וַיִּנְיָעוּ אַחֲרָיו אֶת־רֹאשׁוֹ
לֵאמֹר הוּי אַתָּה הַמַּחְרִיב אֶת־הַהֵיכָל וְהַבּוֹנֵה אֹתוֹ
בְּשִׁלְשַׁת יָמִים:
ל הוֹשִׁיעָה לְנַפְשֵׁךָ וּרְדֵה מִן־הָעֵץ:
לא וְכֵן גַּם־רְאִי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים שָׁחֲקוּ אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ לֵאמֹר הוּא הַמּוֹשִׁיעַ לְאַחֲרִים וְלִנְפָשׁוֹ לֹא
יִוָּכַל לְהוֹשִׁיעַ:
לב הַמְּשִׁיחַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יֵרַד עִתָּה מִן־הָעֵץ וְנִרְאָה
וְנִאֲמִין בּוֹ וְגַם־הַנְּצִלְבִים עִמּוֹ כְּמוֹ־כֵן חֲרָפְהוּ:
לג וַיְהִי בַשָּׁעָה הַשְּׁשִׁית וַחֲשֵׁף כֶּסֶה אֶת־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית:
לד וּבַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית צָעַק יְשׁוּעַ בְּקוֹל גְּדוֹל אֲלֵהִי
אֲלֵהִי לָמָּה שָׁבַקְתָּנִי אֲשֶׁר יֹאמֶר אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה
עָזַבְתָּנִי:
לה וּמִן־הַעַמֻּדִים שָׁם פָּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָמְרוּ הִנֵּה הוּא
קָרָא אֶל־אֱלֹהָיו:
לו וַיִּרְץ אֶחָד מֵהֶם וַיִּקַּח סַפּוּג אֲשֶׁר מְלֹאוֹ חֲמֵץ
וַיִּשְׂמֵהוּ עַל־קִנְיָה וַיִּשְׁקֵהוּ וַיֹּאמֶר הֲרָף וְנִרְאָה
אִם־יָבֵא אֱלֹהָיו לְהוֹרִיד אֹתוֹ:
לז וַיִּשׁוּעַ קָרָא בְּקוֹל גְּדוֹל וַיִּפְקַד אֶת־רוּחוֹ:
לח וְהִנֵּה פְּרֻכַת הַהֵיכָל נִקְרָעָה לְשָׁנִים קְרָעִים מִלְּמַעְלָה
לְמַטָּה:
לט וְשֵׁר־הַמַּאֲהָ הָעַמֻּד מִמְּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ פָּאֲשֶׁר צָעַק
וְכַאֲשֶׁר גָּזַע וַיֹּאמֶר אֲכֹן הָאִישׁ הַזֶּה הָיָה בֶן־אֱלֹהִים:
מ וְגַם־נָשִׁים הָיוּ רֹאוֹת שָׁמָּה מִרְחוֹק וַבִּינְיָהֶן מְרִים
הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים אִם־יַעֲקֹב הַקָּטָן וַיּוֹסִי וּשְׁלֵמִית:
מא הִלֵּא הִנֵּה אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּשְׁרְתֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ
בְּגִלְלִיל וְעוֹד אַחֲרוֹת רַבּוֹת אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ
רְוִשְׁלִימָה:
מב וַיְהִי בְּעָרֵב בְּיוֹם הַהֲכָנָה הַהוּא כִּי עָרֵב שַׁבַּת הָיָה:
מג וַיָּבֵא יוֹסֶף מִן־הַרְמָתִים הוּא יוֹעֵץ נִכְפָּד וְגַם־הוּא
חָפֵה לְמַלְכוּת הַאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֶל־פִּילְטוֹס
בְּאֶמְץ־לֵב וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶת־גּוֹף יְשׁוּעַ:
מד וַיִּשְׁתָּאֶה פִּילְטוֹס לֵאמֹר הֲאִם הוּא כְּבָר מֵת וַיִּקְרָא
אֶל שֵׁר הַמַּאֲה וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם כְּבָר מֵת:
מה וְכַאֲשֶׁר שָׁמַע מִן־שֵׁר הַמַּאֲה כִּי־כֵן הוּא וַיִּתֵּן
אֶת־הַגּוֹף אֶל־יוֹסֶף:

ט^ו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה הָאָדוֹן יִשׁוּעַ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיַּעַל
הַשְּׂמִימָה וַיֵּשֶׁב לִימִין הָאֱלֹהִים׃
כ^ו וְהֵם יָצְאוּ וַיִּבְשְׂרוּ אֶת-הַבְּשׂוּרָה בְּכָל-מְקוֹם
וַיִּדְרֹקוּ אֶת-הָאָדוֹן הַיְתָה עִמָּם בְּמִלְאֲכָתָם וַיִּקְּמוּ אֶת-דְּבָרוֹ
בְּאֵתוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בִיְדֵיהֶם אָמֵן׃

טו^ו והוא לקח תכריף-בוץ וירידהו מן-העץ ויעטהו
בתכריף וישמהו בקבר אשר חצב-לו בצור ונגל
אכן על-פי הקבר׃
טז^ו ומרים המגדלית ומרים אם יוסי ראו את-המקום
באשר הושם שמה׃

פרק טז

א^ו וכמעט עבר השבת ומרים המגדלית ומרים אם
יעקב ושלמית קנו סמים לבא ולמשח אתו׃
ב^ו ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל-הקבר
עם-עלות השמש׃
ג^ו ותמרנה אשה אל-אחותה מי יגל-לנו את-האבן
מעל פי-הקבר׃
ד^ו ותשאנה את-עניניהן ותראינה כי האבן נגלה כי
גדולה היתה מאד׃
ה^ו ותבאנה אל-תוף הקבר ותראינה נער אחד עטה
מעיל לבן ישב מעבר הימין ותבהלנה׃
ו^ו ויאמר אליהן אל-תבהלנה הנה אתן מבקשות
את-ישוע הנצרי אשר נצלב הלא הוא קם ואיננו
פה ראינה את-המקום אשר שמוהו שמה׃
ז^ו אף-לכנה והגדנה לתלמידיה ולפטרוס כי הוא
הולך לפניהם הגלילה ושם תראו אתו כאשר דבר
לכם׃
ח^ו ותמהרנה לצאת מן-הקבר ותנוסנה כי חיל נפחד
אחזון ולא-הגידו לאיש דבר כי יראו מאד׃
ט^ו ויהי באחד בשבת בבקר אחרי תקומתו וירא
אל-מרים המגדלית ראשונה היא האשה אשר
העביר ממנה שבע רוחות רעות׃
י^ו והיא הלכה ותגד לאנשי בריתה אשר היו עמו והם
מתאבלים ובכים׃
יא^ו ואחרי אשר שמעו כי הוא חי וכי נראה אליה לא
האמינו לה׃
יב^ו ואחרי-כן נראה בדמות אחרת אל-שנים מהם
על-פני השדה כאשר הלכו לדרךם׃
יג^ו וישבו ויגידו לאחרים ולא האמינו גם-בדבריהם׃
יד^ו וירא אחרי-כן אל-אחד העשר בשבתם
על-השולחן ויוכיחם על-חסר אמונתם ועל-קשי
לבם כי לא-האמינו לאלה אשר ראו אתו אחרי
תקומתו׃
טו^ו ויאמר אליהם לכו בכל-הארץ וקראו את-הבשורה
לכל-בשר׃
טז^ו מי אשר יאמין וישע ומי אשר לא-יאמין
יאשם׃
יז^ו ואלה האותות אשר יעשו בידי המאמינים רוחות
רעות יעבירו בשמי ובלשנות חדשות ידברון׃
יח^ו נחשים כיי-ישאו או כיי-ישתו סמים אשר מנת בם
לא ירעו ולא ישחיתו להם וידיהם ישימו
על-חולים וחייו מחלים׃